

Απο τις συνδικαλιστικές οργανώσεις

ΠΙΚΕΤΤΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

για δικαιότερη κατανομή βαρών

Μαζική πικεττοφορία για τή Πέμπτη (χθες) αποφάσισαν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις για προώθηση του θέματος του φόρου εισοδήματος όπου απαιτείται βελτίωση του τροπο-ποιητικού νομοσχεδίου. Δεν αποκλείεται δε περαιτέρω κλιμάκωση του αγώνα για δικαίωση των αιτημάτων.

Αυτα αναφέρονται σε ανακοίνωση που εξέδωσε σύσκεψη των συνδικαλιστικών οργανώσεων τη περασμένη βδομάδα. Παραθέτουμε ολόκληρη την ανακοίνωση.

«Η σύσκεψη των συνδικαλιστικών οργανώσεων ΠΕΟ, ΣΕΚ, ΠΑΣΥΔΥ, ΠΟΕΔ, ΟΕΛΜΕΚ, ΟΛΤΕΚ, ΕΥΥΚ, ΠΟΑΣ, Συνδέσμων Έπιθεωρητών Στοιχειώδους και Μέσης Εκπαίδευσης και του Συνδέσμου Αστυνομίας, που πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 7.11.1978 αφού συνέχισε την ανταλλαγή απόψεων για το τροποποιητικό περι φορολογίας του εισοδήματος νομοσχεδίου, ομόφωνα κατέληξε στα ακόλουθα:

1. Παρά την ορισμένη πρόοδο που σημειώθηκε με την υποβολή του υπο συζήτηση νομοσχεδίου, οι οργανώσεις μας θεωρούν πως επιβάλλεται περαιτέρω βελτίωση βάσει των αιτημάτων του συνδικαλιστικού κινήματος. Συγκεκριμένα ζητούμε:

α) Ο νέος υπο ψήφιση νόμος να ισχύσει από τον 1.1.1978.

β) Ν' αυξηθούν οι προτεινόμενες εκπτώσεις για τέκνα κάτω των 16 ετών και για τέκνα φοιτούντα σε σχολεία Μέσης Παιδείας.

γ) Να τύχουν ευνοϊκής μεταχείρισης εισοδήματα που προκύπτουν από ενθαρρυντικά συστήματα εργασίας και από μόνιμη υπερωριακή εργασία. Οι τόκοι που προκύπτουν από τα Ταμεία Προνοίας να μη υπόκεινται σε φορολογία.

δ) Επειδή οι εργατοπάλληλοι καταβάλλουν τον φόρο εισοδήματος επί εβδομαδιαίας ή μηνιαίας βάσης, ταυτόχρονα με την εισπραξη του μισθού των, θεωρούμε ορθό, όπως δικαιούνται σχετικής έκπτωσης από τον καταβλητέο φόρο. Οι οργανώσεις μας υποβάλλουν αυτή την απαίτηση, δεδομένου ότι δεν θα επιμένουν στην ανάγκη τροποποίησης των κλιμάκων και συντελεστών του υφισταμένου νόμου.

Οι οργανώσεις μας πιστεύουν δαντα πως τα αιτήματα των είναι απόλυτα δικαιολογημένα. Θε-λουν να ελπίζουν ότι η Βουλή θα λάβει δεόντως υπ' όψη αυτά τα αιτήματα και ότι η κυβέρνηση δεν θα επιμένει στις θέσεις της.

2) Για την προώθηση των αιτημάτων μας απεφασίσθη η πραγματοποίηση επαφών με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Πρόεδρο της Βουλής, τον υπουργό Οικονομικών και όλα τα Κόμματα.

3) Για υποστήριξη αυτών των αιτημάτων απεφασίσθη επίσης η πραγματοποίηση την προσεχή Πέμπτη 16.11.1978 και ώρα 4 μ.μ. στη Λευκωσία μαζικής πικεττοφορίας. Η περαιτέρω κλιμάκωση του αγώνα για ικανοποίηση των δικαιών αιτημάτων μας, μη αποκλειομένης της παγκύπριας στάσης εργασίας θα μελετηθεί από τις οργανώσεις μας, βάσει των πορισμάτων από τις επαφές και των εξελίξεων του θέματος.

4) Τέλος οι συνδικαλιστικές οργανώσεις επαναβεβαιώνουν την αξίωση τους, όπως οι τροποποιήσεις του περι φόρου εισοδήματος νόμου προωθήσουν δικαιοτερη κατανομή των φορολογικών βαρών, ανακουφίζοντας τους εργαζομένους και μετατοπίζοντας σημαντικό μέρος αυτών των βαρών στις εταιρείες και γενικά τις εύπορες τάξεις. Γι' αυτο τον σκοπο θεωρούμε πως πρέ-

πει ν' αυξηθούν οι συντελεστές φορολογίας των εταιρειών και των ψηλών κερδών. Παράλληλα θα πρέπει να ληφθούν πρόσθετα φορολογικά μέτρα που να βαρύνουν τις εύπορες τάξεις, όπως είναι η φορολογία του πλούτου και των κεφαλαιουχικών κερδών.

Το αίτημα για το φόρο εισοδήματος που εκκρεμεί από αρκετό χρόνο μαζί με πολλά άλλα προβλήματα οι στερήσεις που δημιούργησαν τα μέτρα που πάρθηκαν ειδικά μετά τα γεγονότα, συνθέτουν τη κοινωνική αδικία σε βάρος των εργαζομένων. Γι' αυτο η επικείμενη κινητοποίηση για τη φορολογία όχι μόνο αναγκαία είναι αλλά ήδη ξεπέρασε και τα παραδεχτα πλαίσια απ' όπου έπρεπε να αρχίσει ο αγώνας για ικανοποίηση του αιτήματος αυτού. Επανελημμένα αναφέραμε τη κριτική μας για τις συνδικαλιστικές

οργανώσεις που δυστυχώς κύρια τη περίοδο μετά το πραξικόπημα-εισβολή προχώρησαν σε υποχωρήσεις απαράδεχτες που κόστισαν πολυ ακριβα στην εργατική τάξη και τους μισθώτους. Σήμερα κάνω απο τη πίεση της αδισταχτης κερδοσκοπικής μανίας που δεν αρκείται στις υποχωρήσεις αυτές αλλά επιζητα μεγαλύτερο ξεζούμισμα, οι οργανώσεις αυτές άρχισαν να συνειδητοποιουν πως οι εργαζόμενοι δεν θα βαστάξουν μεγαλύτερη εκμετάλλευση και πως «δειλα-δειλα» έστω, επιβάλλεται να αρχίσουν οι ανάλογες διεκδικήσεις.

Οι στήλες της «Εκφρασης» πάντα θα βρίσκονται πλάϊ στους αγώνες αυτούς για να βοηθούν στο βαθμο που τους είναι δυνατό και να συμπαραστέκονται στον αγώνα για δικαίωση.

Α. Λ

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΣΤΟΝ Ο. Η. Ε.

Πολυς θόρυβος γίνεται και πάλι για την πρόσφατη προσφυγή της Κύπρου στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ. Μετα απο την έκδοση του νέου ψηφίσματος, που πράγματι είναι φραστικά πιο ισχυρο απο το προηγούμενο, ο ημερήσιος τύπος ασχολείται με εικασίες για το τι θα γίνει σε περίπτωση που η κυπριακή κυβέρνηση προσφύγει στο Συμβούλιο Ασφαλείας για να εφαρμόσει το ψήφισμα, παίρνοντας πραχτικά μέτρα ενάντια στην Τουρκία.

Με το θέμα των προσφύγων στον ΟΗΕ καταπίσθηκε η Σ.Ε πολλές φορές. Και βρίσκεται στη θέση να επαναλαμβάνει κάθε φορά με μονότονη φορτικότητα τις θέσεις της πάνω στο θέμα, για να ξεκαθαρίσει την αποπροσανατολιστική ατμόσφαιρα που κάθε φορά η κυβέρνηση και διάφοροι άλλοι κύκλοι προσπαθούν να δημιουργήσουν.

Είναι γεγονός πως φέτος το ψήφισμα είναι λιγώτερο αόριστο απο το προηγούμενο. Τούτο δείχνει πως μια σειρά απο χώρες δεν συμφωνούν με την κατοχή κυπριακού εδάφους απο μια δύναμη του ΝΑΤΟ όπως είναι η Τουρκία. Παρ' όλα αυτά η δύναμη και το κύρος του ψηφίσματος εξανεμίζονται εφ' όσον απο κυπριακής σκοπίας προβάλλονται οι υποχωρητικές προτάσεις του Μάρτη του 1977 σα λάβαρο γιατί σίγουρα είναι αδύνατο

να κινητοποιηθεί η διεθνής κοινή γνώμη υπέρ του κυπριακού λαου, όταν διάφοροι εκπρόσωποι του είναι διατεθειμένοι να αρχίσουν τα παζάρια με το καθεστώς του Ντεκτας και τον ιμπεριαλισμο. Είναι αδύνατο να αποταθεί κάποιος στα αντιιμπεριαλιστικά αισθήματα της διεθνούς κοινής γνώμης, όταν ταυτόχρονα διακηρύσσει εκ των προτέρων την πρόθεση του να υποχωρήσει απέναντι στα ιμπεριαλιστικά σχέδια.

Είναι λοιπον οξύμωρο το γεγονός ότι ο πρόεδρος της βουλής κ. Α. Μιχαηλίδης διακήρυξε στον ΟΗΕ την προσκόλληση της ελληνοκυπριακής πλευρας στις προτάσεις του Μάρτη του 1977. Και είναι ακόμα παράδοξο πως προχθες ακόμα ο κ. Φάντης Β.Γ. Γρ. του ΑΚΕΛ δήλωνε πως οι κατευθυντήριες γραμμες της συμφωνίας Μακαρίου - Ντεκτας εντάσσονται μέσα στα πλαίσια των αποφάσεων του ΟΗΕ. Γιατι φαίνεται πως δεν είναι καθόλου

καθαρο σε όλους, το πού αποσκοπούν οι προσφυγές του ΟΗΕ. Για μας τουλάχιστο δεν αποσκοπούν στο να καταδειχθεί η υποχωρητικότητα του κυπριακού λαου, γιατί ο κυπριακός λαος δεν είναι διατεθειμένος να απεμπολήσει τα δίκαια του.

Αλλα υπάρχει και το άλλο γενικώτερο θέμα. Αναφέραμε πιο πάνω πως δημιουργείται γύρω απο την προσφυγή στον ΟΗΕ μια ατμόσφαιρα αποπροσανατολιστική. Γίνεται μια προσπάθεια να δημιουργηθεί η εντύπωση πως το κυπριακό πρόβλημα θα λυθεί απο τον ΟΗΕ. Οτι τουλάχιστο είναι η μόνη ελπίδα που μας απομένει. Ετσι ολόκληρη η προσοχη των μέσων μαζικής επικοινωνίας στρέφεται προς την κατεύθυνση εκείνη.

Παράλληλα ξεχνιούνται όλες οι άλλες πιο ουσιαστικές προϋποθέσεις, που είναι απαραίτητες για τη διεξαγωγή ενος απελευθερωτικού αγώνα. Ξεχνιούνται τα καθημερινά λαϊκά αισθήματα, οι σωστοι προσανατολισμοι της εξωτερικής πολιτικής, το πρόβλημα του φασιστικού κινδύνου και το θέμα του στησίματος της κυπριακής άμυνας. Αντίθετα προβάλλονται οι προτάσεις του Μάρτη του 1977

Αλλα τι γίνεται στο εσωτερικό συνέχεια στην 5η σελίδα.

ΕΝΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΕΦΥΓΕ

Στις 9 Οχτωβρίου σκοτώθηκε σε τροχαίο δυστύχημα ο σύντροφος Θωμάς Νικολάου απο το Γέρι.

Ο σύντροφος Θωμάς εντάχθηκε απο μαθητής ακόμα στη Σ.Ν. ΕΔΕΝ και αγωνίστηκε μέσα απο τις γραμμες της με συνέπεια, ευθύνη και θάρρος. Σ' αφτον οφείλεται η δημιουργία της Τοπικής Οργάνωσης της Σ.Ν. ΕΔΕΝ στο Γέρι της οποίας είχε εκλεγεί και Γραμματέας.

Ο συν. Θωμάς Νικολάου είχε πρόσφατα απολυθεί απο την Εθνική Φρουρα και επέστρεψε στο πόστο του σαν Γραμματέας της Τ.Ο. Γερίου, με σκοπο να δουλέψει για το ανέβασμα και το πλάτεμα της οργάνωσης.

Η Εκτελεστική Γραμματεία της Σ.Ν. ΕΔΕΝ και η «Σοσιαλιστική Εκφραση» συλλυπούνται την οικογένεια και τους συγγενεις του άτυχου αγωνιστή.

ΙΡΑΝ: ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΩΡΙΜΑΖΟΥΝ

Οι ογκώδεις και βίαιες διαδηλώσεις στην Τεχεράνη της 5ης του Νιόβρη, η παραίτηση της Κυβέρνησης η ανάθεση της κατάπνιξης της λαϊκής εξέγερσης σε Στρατιωτική Χούντα, οι συνεχιζόμενες απεργίες στην βιομηχανία πετρελαίου των κυβερνητικών υπαλλήλων, των δασκάλων, των δημοσιογράφων, των μικροκαταστηματάρχων και η συνεχιζόμενη για ένα χρόνο τώρα βίαιη λαϊκή εξέγερση έχει φέρει την κατάρρευση του φασιστικού -εκμεταλλευτικού καθεστώτος του Σάχη ακόμα πιο κοντά, ενώ οι επαναστατικές συνθήκες ωριμάζουν μέρα με την μέρα.

Τα κοινωνικά αίτια της εξέγερσης

Τα τελευταία χρόνια η Περσική αστική τάξη βγαίνοντας κερδισμένη από την λεγομένη κρίση του πετρελαίου άνοιξε τα περιθώρια για μεγάλη συσσώρευση κεφαλαίου. Το 1975 το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν αυξήθηκε κατά 42% σε σύγκριση με το 1972. Τα πολυεθνικά μονοπώλια και οι αμερικάνοι έπρεζαν να πλουτίσουν στην Περσία όπου υπήρχε φτηνό εργατικό δυναμικό και τα συντηχιακά δικαιώματα ήταν καταπιεσμένα.

Μια κάποια οικονομική άνοδος υπήρξε και μπήκαν οι βάσεις για κοινωνικές παροχές, μίνιμουμ μισθο και αγροτική μενταρρύθμιση. Αυτά τα ωφέλη επιβλήθηκαν από λαϊκές πιέσεις και απεργίες ενώ ο Φεουδαρχισμός κατάρρεε.

Η άνθηση αυτή ισχυροποίησε το καθεστώς του Σάχη έκαμε τον ίδιο ένα από τους πιο πλούσιους ανθρώπους στο κόσμο ενώ οι τσέπες των αστών της κλίμακας του γέμισαν λεφτά. Στην Περσία σήμερα τα 10% του πληθυσμού ζοδεύουν τα 40% του εθνικού πλούτου.

Η οικονομική άνοδος και η βιομηχανοποίηση αντι να καλύτερέψει τις συνθήκες διαβίωσης των εργατών και των αγροτών έριξε με τον πληθωρισμό το επίπεδο διαβίωσης του λαού, 1.200.000 αγρότες έχασαν τη γη τους και η κοινωνική αδικία εντάθηκε ακόμη περισσότερο. Οι μισθοί δεν φτάνουν τις ανερχόμενες τιμές ενώ πολλοί εργάτες εργάζονται μέχρι 18 ώρες την εβδομάδα. Σε μια περιοχή της Περσίας τα 2/3 των εργατών στην κατασκευή χαλιών είναι μεταξύ 6 και 10 χρονών!

Η χώρα μαστιζείται από αρρώστιες κι επιδημίες κι ένα τεράστιο ποσοστό του πληθυσμού είναι αγράμματοι - ενώ τα λεφτά από το πετρέλαιο θα μπορούσαν να φέρουν από μια πλούσια βιβλιοθήκη σε κάθε σπίτι.

Αυτά ενώ όλο και περισσότερο οι πηγές του πλούτου επενδύονται σε μέσα καταπίεσης της εργατικής τάξης, της μόνης δύναμης που μπορεί να σπρώξει την Ιρανική κοινω-

νία μπροστά. Ο στρατός αποτελείται από 190.000 άντρες, το ναυτικό και η αεροπορία έχουν άλλες 12.000 και η μυστική αστυνομία ΣΑΒΑΚ, έχει 65.000 πράκτορες και όπλα αξίας εκατομμυρίων λιρών.

Οι κοινωνικές απαιτήσεις των μαζών κι' όχι οι θρησκευτικές κραυγές είναι που τραντάζουν τον Σάχη

Είναι πια ξεκάθαρο πράγμα που τονίσαμε στη Σ.Ε. από την αρχή της εξέγερσης πως το λαϊκό ξέσπασμα δεν έχει να κάνει με θρησκευτικούς λόγους. 'Ακόμα μερίδα του διεθνούς αστικού τύπου άρχισε να παραδέχεται την πραγματική φύση της εξέγερσης. Το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου τόνισε σε ένα τελευταίο δελτίο ειδήσεων στην τηλεόραση ότι της εξέγερσης στο Ιράν αγγειείται η εργατική τάξη!

Αυτο έγινε πια ξεκάθαρο με το γεγονός της παράλυσης της Περσίας από πολυήμερες απεργίες σ' όλους τους τομείς και κύρια στη βιομηχανία πετρελαίου. Οι ηρωϊκοί αυτοί εργάτες αρνιούνταν να επιστρέψουν στις δουλειές τους την ημέρα που γράφονταν το άρθρο -παρα τις απειλές για απόλυση της αδιάσταχτης Στρατιωτικής Χούντας του Σάχη και παρα τις υποσχέσεις για αύξηση μισθών. Οι απαιτήσεις των εργατών δεν μένουν στα συνδικαλιστικά θέματα και προβλήματα. Ζητούν να φύγει ο Σάχης και η εκμεταλλευτική οικομονική ολιγαρχία.

Οι φωτιές στην πρεσβεία της Μεγάλης Βρετανίας της 5ης του Νιόβρη δείχνουν ακόμα ότι ο Περσικός λαός ξέρει τώρα καλά και τους εσωτερικούς και εξωτερικούς εχθρούς του.

Οι επαναστατικές συνθήκες

1. Εκτός από τους εργάτες ο Σάχης άρχισε να χάνει οποιαδήποτε υποστήριξη είχε από τους αγρότες, τους διανοούμενους, τους φοιτητές, τη νεολαία, τους παπάδες και το πιο σπουδαίο απ' όλα τον στρατό.

Τελευταία άρχισαν να φτάνουν πολλές ιστορίες στρατιωτών που παράδωσαν τα όπλα τους σε διαδηλωτές, που σκότωσαν αξιωματικούς τους που τους διάτασσαν να πυροβολήσουν στο ψαχνο, που αρνήθηκαν να πυροβολήσουν που λιποτάχτησαν και εχτελέστηκαν.

2. Η εργατική τάξη δεν είναι πια διατεθειμένη να ανεχτεί την παλιά τάξη πραγμάτων. Είναι έτοιμη να πεθαίνει κάθε μέρα εδώ κι ένα χρόνο με τις δεκάδες τις εκατοντάδες, τις χιλιάδες παρα να υποταχτεί. Τα εκατομμύρια των μη προλεταριακών μαζών στις πόλεις και τις αγροτικές περιοχές είναι με το μέρος των εργατών και ενάντια στο καθεστώς.

3. Η ίδια η αστική τάξη παρπαίζει μεταξύ της πολιτικής των υποχωρήσεων και της καταπίεσης με ανοικτές διαμάχες μεταξύ της μοναρχίας της εκκλησίας, του στρατού και των μεγάλων εταιρειών και η μια κυβέρνηση διαδέχεται την άλλη.

4. Η εργατική τάξη αποτελεί σήμερα πέρα από τα 10% του πληθυσμού είναι νέα και ρωμαλαία τάξη που απέδειξε την μαχητικότητα και την αυτοθυσία της.

Για την λεφτερία και την πρόοδο

Παρα το γεγονός ότι οι συνθήκες στην Περσία σήμερα είναι ώριμες για επαναστατικές αλλαγές είναι φανερό ότι οι περσικές μάζες δεν έχουν βρει ακόμα τις σωστές οργανωτικές δομές που θα τις φέρουν στην εξουσία. Το Ιρανικό Κομμουνιστικό Κόμμα Τούντεχ δεν έχει αλλάξει το πρόγραμμα του από το 1947 για «αστική δημοκρατία» τύπου Μεγάλης Βρετανίας Αμερικής και Σουηδίας και δεν κινείται να ηγείται της εργατικής τάξης για ανατροπή του Σάχη με το πέρασμα στο σοσιαλισμό.

Κι όμως μόνο με το σοσιαλισμό είναι δυνατό να προοδεύσει η Περσία που ακόμα κι όταν οι εθνικές της πηγές έφεραν τον πλούτο στη χώρα και την βιομηχανική ανάπτυξη μεγάλωναν οι κοινωνικές και οικονομικές αντιθέσεις.

Είναι πιθανό να προωθηθεί από τη Δύση που άρχισε ήδη να πανικοβάλλεται για το κλείσιμο της βρύσης του πετρελαίου από τους εργάτες που το βγάζουν -η αλλαγή του Σάχη με τον γιο του ή με κάποιο πιο «φιλελεύθερο» ηγέτη. Αυτή η λύση αν αποτύχει το κύμα βίας που αξεπαύλει η Στρατιωτική Χούντα για να καταπνίξει την εξέγερση μαζί με την προσφορά πολιτικών δικαιωμάτων και οικονομικών ωφελημάτων, θα είναι ένα βραχυπρόθεσμο «κόλπο» για να αποπλιστεί η εργατική τάξη και για να κτυπηθεί σε μια πιο κατάλληλη στιγμή.

Είναι όμως όλο και πιο

φανερό και σιγα - σιγα θα το αναγνωρίσουν οι Περσικές μάζες ότι η ανακούφιση από την ατέλειωτη μιζέρια και αιματόβρεχτη καταπίεση θα ρθει μόνο με την εξαφάνιση

των τσιφλικάδων την εθνικοποίηση των πολυεθνικών εταιρειών και του Περσικού κεφαλαίου και την ανάπτυξη μιας προγραμματισμένης οικονομίας.

Ο Δρ. ΙΧΣΑΝ ΑΛΗ

Πέθανε την Τετάρτη 8-11-1978 ο Δρ. Ιχσαν Αλη Τουρκοκύπριος γιατρός και πολιτικός από την Πάφο.

Ο Δρ. Αλη πέθανε σε μια τραγική στιγμή απομονωμένος από την κοινότητά-του, απογοητευμένος από την πορεία της πολιτικής κατάστασης στην Κύπρο αλλά ακούραστος στη πίστη για τις ιδέες του. Ήταν οραματιστής μιας πραγματικά ελεύθερης, ενωμένης, κυρίαρχης και ανεξάρτητης Κύπρου, όπου όλοι οι κάτοικοι ανεξάρτητα από εθνική καταγωγή και θρησκευτική προέλευση θα δημιουργούσαν από κοινού ένα καλύτερο μέλλον.

Ο Δρ. Ιχσαν Αλη στις πολιτικές του ιδέες ήτο ένας μετριοπαθής, προοδευτικός πολιτικός με Σοσιαλοδημοκρατικές τάσεις. Ωστόσο η πολιτικοίδεολογική-του τοποθέτηση δεν τον εμπόδιζε ποτε ν' αντιμετωπίσει το κυπριακό πρόβλημα από μια σωστή σκοπιά, να δει τον βρώμικο ρόλο του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στο τόπο-μας, στην Τουρκία και την Ελλάδα, τον φασιστικό ρόλο της άρχουσας τάξης των τριών αφτών χωρών. Και τέλος να κτυπήσει τον σωβινισμό που αναπτύχθηκε και καλλιεργήθηκε από την αστική τάξη, ανάμεσα στις δυο κοινότητες σε όλη την περίοδο της εξαρτημένης ανεξαρτησίας.

Ετσι δεν δίστασε καθόλου να πάρει θέση, όταν ξέσπασαν οι πρώτες φυλετικές διαταραχές την περίοδο της αντιαποικιακής επανάστασης. Τάχθηκε ενάντια στην σωβινιστική πολιτική και τα διχοτομικά συνθήματα της τότε Τουρκοκυπριακής ηγεσίας, αλλά τοποθετήθηκε και κριτικά απέναντι στα συνθήματα και τους στόχους της ελληνοκυπριακής αστικής τάξης σαν ηγεσίας της αντιαποικιακής επανάστασης.

Αφτη η πολιτική του τοποθέτηση είχε σαν αποτέλεσμα να γίνει από πολύ νωρίς στόχος όχι μόνο των Τουρκοκυπρίων αλλά και των ελληνοκυπρίων σωβινιστών. Παρόλες όμως τις προσπάθειες που έγιναν και από τις δυο πλευρές για φυσική και πολιτική του εξόντωση ο Δρ. Ιχσαν Αλη στάθηκε ανυποχώρητος στις ιδέες-του ως την ημέρα του θανάτου του.

Ο Δρ. Ιχσαν Αλη στάθηκε πάντα ένας πιστός φίλος της Σ.Ν. ΕΔΕΝ και συμπαραστάθηκε όπως μπορούσε στους αγώνες-της. Σ' όλες τις δύσκολες στιγμές που πέρασε η οργάνωση, σ' όλους τους σκληρούς αγώνες που έκαμε από το πραξικόπημα ένα θερμό μήνυμα από τον Ιχσαν Αλη ή ένα τηλεγράφημα ή ένα τηλεφώνημα ήταν πάντα μια προτροπή ένα κάλεσμα για αγώνα μέχρι τη Νίκη.

* Δεν σε ξεχνούμε ποτε καλε μας φίλε και συναγωνιστή. * Η συνέπεια και η πίστη σου στις ιδέες σου θα είναι πάντα για μας ένα φωτεινό παράδειγμα.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΕΚΔΡΑΚΗ

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΟΗΕ

Για άλλη μια φορά η συζήτηση του Κυπριακού στον ΟΗΕ κατάληξε σε ψήφισμα που παρ' όλα τα επιμέρους τρωτα-του σημεία αποτελεί στην ουσία -του επιβεβαίωση των προηγούμενων αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης. Περ' απ' αυτό κάμνει σύσταση στο Συμβούλιο Ασφαλείας να πάρει πραχτικά μέτρα για την εφαρμογή-του. Η Κυπριακή αντιπροσωπεία υπέβαλε αμέσως προσφυγή στο Συμβούλιο Ασφαλείας που ωστόσο δεν αναμένεται να πάρει δραστικές αποφάσεις. Το πρόβλημα όμως δεν τελειώνει εδώ. Δυστυχώς οι Κυπριακές εφημερίδες και το ραδιόφωνο με την υπέρμετρη σημασία που δίνουν στη συζήτηση δημιουργούν αυταπάτες μέσα στο λαο για τις δυνατότητες του διεθνούς οργανισμού. Η προσφυγή στον ΟΗΕ δεν είναι παρα μια μόνο πτυχή του προβλήματος που η χρησιμότητα-της είναι περιορισμένη όσο δεν γίνεται μέσα στα πλαίσια μιας ουσιαστικής πορείας αγώνα. Κι αυτή η πορεία βρίσκεται στη Κύπρο, στη προσέγγιση των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων που αποτελούν τη μόνη δύναμη που μπορεί να φέρει σε πέρας τον αγώνα για μια ενιαία Κύπρο χωρίς την ιμπεριαλιστική εκμετάλλευση.

ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΗ ΥΣΤΕΡΙΑ

Η «Σημερινή» τον τελευταίο καιρο φαίνεται να έχει εγκαταλείψει την «λογική» προσέγγιση και έχει περάσει σε μια φάση σωβινιστικής υστερίας. Την ίδια στιγμή που υποστηρίζει διαλλαχτικότητα και «σύνεση» απέναντι στον Ντεκτάς ξεσκίζει τα ιμάτια-της γι' αυτό που αποκαλεί «αποκοπή από την Ελλάδα», και για τη «διάβρωση του Εθνικού Φρονήματος». Αυτή η αντίφαση ωστόσο δεν είναι παρα επιφανειακή. Η υποχωρητικότητα απέναντι στη δικτατορία του Ντεκτάς και το βρुकολάκισμα της εθνικοφροσύνης είναι συνθήματα που αλληλοσυμπληρώνονται. Η άρχουσα τάξη, ανίκανη να υλοποιήσει ακόμα και τους δικούς-της στόχους, προσανατολίζεται στην παράδοση. Τρομοκρατημένη μπροστα στη δυναμική της αντίθεσης των μαζών σε τέτοια λύση αναζητά ισχυρούς συμμάχους για την αντιμετώπιση του λαου. Τέτοιο σύμμαχο βλέπει την Ελληνική Κυβέρνηση από την οποία ούτε λίγο ούτε πολύ ζητά να αναλάβει την Κηδεμονία της Κύπρου. Όμως μια τέτοια τοποθέτηση οδηγεί κατ' ευθείαν στη διχοτόμηση της Κύπρου με τη μια ή την άλλη μορφή. Κι αυτή είναι η προοπτική της Κυπριακής δεξιάς.

Η ΠΕΡΣΙΑ

Ο αγώνας του Περσικού λαου ενάντια στο Σάχη παίρνει ολοένα και μεγαλύτερες διαστάσεις. Το Ιραν βρίσκεται στα πρόθυρα της επανάστασης με όλες τις επιπτώσεις που μια τέτοια εξέλιξη θάχει στην περιοχή. Η κοινωνική κρίση έχει κορυφωθεί, η εργατική τάξη έχει φτάσει ηρωικά επίπεδα αγωνιστικότητας, τα μεσαία στρώματα έχουν ενεργα κινητοποιηθεί με το μέρος της επανάστασης, η άρχουσα τάξη είναι διχασμένη, ο Σάχης παραπαίει ανάμεσα στη «φιλελευθεροποίηση» και την αποκάλυπτη καταπίεση. Οι ιμπεριαλιστές ανίκανοι να επέμβουν περιορίζονται σε μία γεμάτη αμφιβολίες υποστήριξη στο Σάχη. Οι αντικειμενικές συνθήκες είναι πέρα για πέρα ευνοϊκές για την επανάσταση. Αυτό που δεν φαίνεται ακόμα να υπάρχει είναι ένα μαζικό επαναστατικό κόμμα για να καθοδηγήσει τον αγώνα και να διεκδικήσει με σοβαρότητα την εξουσία, μία επαναστατική ηγεσία που να αποφύγει τις παγίδες της άρχουσας τάξης και των ιμπεριαλιστών που αγωνίζονται απεγνωσμένα να κερδίσουν χρόνο.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΟΙ ΜΑΖΕΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΥΝ ΤΗΝ ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ.

Οι Δημοτικές Εκλογές στην Ελλάδα ήταν μια πολιτική μάχη που πήρε ιδιαίτερη σπουδαιότητα μετά τις βουλευτικές εκλογές του 1977 και μέσα σε συνθήκες ολοένα μεγαλύτερης αριστεροποίησης της Ελληνικής κοινωνίας. Τόσο οι ίδιες οι εκλογές και οι ζυμώσεις που προηγήθηκαν εντάσσονται σ' ένα κλίμα που χαρακτηρίζεται από τη μια μεριά με την αναπτυξη της συνειδητοποίησης και της αγωνιστικότητας της εργατικής τάξης και από την άλλη με την αδυναμία της αστικής τάξης να λύσει τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που μαστίζουν τη χώρα.

Μπροστα στη συνεχιζόμενη εγκατάλειψη της Ν. Δημοκρατίας από τους ψηφοφόρους της η κυβέρνηση Καραμανλή χρησιμοποίησε κάθε μέσο για ν' αποφύγει μια συντριπτική και ξεκάθαρη ήττα. Πρώτα έστρεψε τις προσπάθειες-της στο να περιμαζέψει όσα κομμάτια μπορούσε από το εξαφανιζόμενο «κέντρο», με την περίφημη προσπάθεια της «διεύρυνσης». Μετα με πολλή προσοχή απέφυγε πραχτικά μια αντιπαράθεση με τα χουντικά υπολείμματα με τόνα μην κατεβάσει παντου υποψήφιους. Ακόμα την ίδια στιγμή που έριχνε όλο το μηχανισμό που μπορούσε στον αγώνα για την υποστήριξη των υποψηφίων της, υποκριτικά παρουσίαζε τις εκλογές χωρίς πολιτική σημασία. Ο ίδιος ο Καραμανλής δήλωνε ότι «το κύρος της κυβερνήσεως δεν εξαρτάται εκ των αποτελεσμάτων».

Τα αριστερα κόμματα και ιδιαίτερα το ΠΑΣΟΚ είδαν πολυ σωστα πως η πολιτικοποίηση των εκλογων επιβαλλόταν από την ίδια την κοινωνική πραγματικότητα. Μέσα σε συνθήκες κρίσης κάθε είδους εκλογές παίρνουν διαστάσεις, σκληρής αναμέτρησης ανάμεσα στις αντίπαλες κοινωνικές δυνάμεις, την αστική και την εργατική τάξη με τα συμμαχικά-της κοινωνικά στρώματα.

Το πρόβλημα με τα αριστερα κόμματα είναι η μορφή της πολιτικοποίησης των εκλογων που επεδίωξαν. Υποβιβάζοντας την ταξική υφή της αντιπαράθεσης σε ασήμαντα επίπεδα αναζήτησαν τη «Δημοκρατική Συνεργασία» στη βάση της «πλατειας αντιδεξιάς» συσπείρωσης όλων των δυνάμεων της «δημοκρατικής αντιπολίτευσης» που περιλάμβανε και ανεξάρτητους αστους πολιτικούς «φιλελευθέρους» και «δημοκράτες» που υποτίθεται ότι είχαν το κύρος και μπορούσαν να δώσουν «στα σίγουρα» τη μάχη ενάντια στη δεξιά. Έτσι αναγκαστικά μια σειρά από υποχωρήσεις συγκάλυπταν την πραγματικότητα της πόλωσης της Ελληνικής κοινωνίας, αντικαθιστούσαν την χειροπιαστή, υλική βάση της αντιπαράθεσης με την αφηρη-

μένη έννοια της «δημοκρατίας» που στο κάτω-κάτω όλοι σήμερα διεκδικούν σαν δική-τους.

Το αποτέλεσμα αυτής της προσέγγισης είναι πως το αμφίβολο και πρόσκαιρο κέρδος μερικών δεξιών ψηφοφόρων αντισταθμίζεται με τη πτώση του ενθουσιασμού μέσα στις πραγματικές δυνάμεις της αριστερας, που χωρίς την προοπτική μιας πραγματικής αλλαγής αποπροσανατολίζεται και πέφτουν στην αδράνεια. Ακόμα χειρότερα δεν υπάρχει καμμία εγγύηση πως αν τελικά οι υποψήφιοι που υποστηρίζουν η αριστερα κερδίσουν, θα δικαιώσουν τις προσδοκίες των ψηφοφόρων. Δεν είναι λίγες οι φορές που τέτοιοι «τίμιοι» δημοκράτες πέρασαν στη δεξιά δυσφημίζοντας τα αριστερα κόμματα που τους υποστήριξαν.

Οι προσπάθειες της αριστερας για την υλοποίηση της «Δημοκρατικής Συνεργασίας» δεν είχαν ομαλες εξελίξεις. Από την αρχή οι συζητήσεις περιορίστηκαν στην προσπάθεια συμφωνίας για την κατανομή των υποψηφίων χωρίς να δίνεται στα σοβαρα σημασία για το πρόγραμμα της συνεργασίας. Έτσι όταν τελικά οι προσπάθειες κατέρρευσαν η διάσπαση δεν έγινε πάνω σε θέματα αρχων αλλά σε θέματα διαδικασίας. Για την ακρίβεια η διάσπαση δεν ήταν η εγκατάλειψη της συνεργασίας με την αστική τάξη αλλά της συνεργασίας των δυο βασικών κομμάτων της εργατικής τάξης: του ΠΑΣΟΚ και του ΚΚΕ. Τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και το ΚΚΕ προχώρησαν στη δική-τους μορφή «Δημοκρατικής Συνεργασίας» προβάλλοντας σε πολλές περιπτώσεις κεντρικούς ή ακόμα και «τίμιους» δεξιους υποψηφίους, διατηρώντας στο προσκήνιο τους πολιτικούς ενός χώρου που εξαφανίζεται ραγδαία. Έτσι η ΕΔΗΚ, που κανένας πια δεν πιστεύει πως αντιπροσωπεύει οτιδήποτε μέσα στις μάζες, μπορεί να επιβιώνει χάρη στους αριστερους ψηφοφόρους.

Η διάσπαση ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ είχε τελικά σαν αποτέλεσμα να αποδυναμώσει τη μάχη των εκλογων ενάντια στην Ν. Δημοκρατία και τους υποστη-

ριχτες της, να περιορίσει τη σημασία των εκλογων μέσα στο επίπεδο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης χωρίς άμεσες πολιτικές προεχτάσεις, να προκαλέσει σύγχυση και απογοήτευση στο εργατικό κίνημα και να απομακρύνει ακόμα περισσότερο τις πιθανότητες για μελλοντική συνεργασία της αριστερας.

Τα ίδια τα αποτελέσματα των εκλογων αντανακλούν αρκετα εύγλωτα το γενικό κλίμα. Το πρώτο αναμφισβήτητο αποτέλεσμα είναι η αισθητή μείωση της επιρροής της δεξιάς. Ιδιαίτερα στα αστικά κέντρα η επικράτηση της αριστερας ήταν σχεδον ολοκληρωτική. Αλλά και στην ύπαιθρο η κίνηση προς τ' αριστερα είναι σαφής. Η περίπτωση των χουντικών που είναι μια κάποια εκλογική επιτυχία, όπως ο Σκυλίτσας στον Πειραια για παράδειγμα είναι αποτέλεσμα της άρνησής της κυβέρνησης να αντιπαρατεθεί μαζί-τους και της αντικειμενικής συσπείρωσης ολοκληρής της δεξιάς μπροστα στην απειλή των εργατικών κομμάτων. Τέτοιες επιτυχίες είχαν σε τελευταία ανάλυση ευνοϊκο αποτέλεσμα για την Κυβέρνηση που για άλλη μια φορά προσπάθησε να επισείσει τη δαμόκλεια σπάθη του κινδύνου της ακροδεξιάς, ενώ η καμπάνια της αριστερας εκφυλίστηκε σε αντιχουντισμό χάνοντας έτσι τον κύριο στόχο, την κυβέρνηση.

Μέσα στο χώρο της αριστερας τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και το ΚΚΕ μιλουν για «νίκη». Το γεγονός είναι ότι τα αποτελέσματα στις περισσότερες περιπτώσεις ευνοουν το ΚΚΕ. Το ΠΑΣΟΚ φαίνεται να έχει μειώσει τα ποσοστά-του, σε πολλές περιπτώσεις δραματικά, ενώ το ΚΚΕ, που μετα τη διάσπαση ακολούθησε μια πιο αγωνιστική πορεία, παρουσιάζει σημαντική άνοδο. Το γεγονός αυτό έρχεται να συμπληρώσει τη γενική κίνηση προς τ' αριστερα και να τονίσει πιο έντονα την απαίτηση για αλλαγή που βγαίνει μέσα από την ολοένα αυξανόμενη συνειδητοποίηση των εργαζομένων.

Οι δημοτικές εκλογές του Οχτώβρη ήταν ένας σταθμός στην πάλη της εργατικής τάξης ενάντια στην κυβέρνηση. Γιατι παρ' όλη την πλαδαρότητα του σχήματος της «αντιδεξιάς», έκφρασε έστω και παραμορφωμένα τη συσπείρωση αγανακτητών εργαζομένων ενάντια στο σύστημα. Το κίνημα αντλεί πολύτιμη πείρα για τους αγώνες που θ' ακολουθήσουν.

Μ.Α.Π.

Θ.Δ.

Οι φοιτητές του Α.Τ.Ι. διαμαρτυρούνται:

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

«Για Δεκα χρόνια δίνει υποσχέσεις»

Με τό Εσκίνημα της νέας φοιτητικής χρονιάς, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν για χρόνια οι φοιτητές του Άνωτέρου Τεχνολογικού Ινστιτούτου βγήκαν Εσανά στην Επιφάνεια. Πρόσφατα κυκλοφόρησε ανακοίνωση των φοιτητών - τή δημοσιεύουμε πιό κάτω - όπου θίγονται για πολλοστή φορά τή διάφορα προβλήματα και αίτημά τους. Στό παρελθόν κατ' Επανάληψη Ειδαν τή δημοσιότητα διάφορες τέτοιες ανακοινώσεις χωρίς όμως ποτέ νά λύνονται τή διάφορα φοιτητικά προβλήματα τή όποια μάλιστα πολλές φορές δΕύονται. Τά αίτηματα των φοιτητών του Α.Τ.Ι. που έχουν γίνει άρκετά γνωστά με κύριο τήν Επαγγελματική κατοχύρωση του διπλώματός τους, τή συζήτησαμε με τους ίδιους τους φοιτητές στό 'Ινστιτούτο. Η «Σοσιαλιστική Έκφραση» που άναφέρθηκε και προηγούμενα στό πρόβλημα αυτά, άσχολείται Εσανά με τό ίδιο θέμα γιατί πιστεύει στην άνάγκη προώθησης και προβολής των αιτημάτων και θέλει νά βοηθήσει και νά συμπαροσταθεί στός φοιτητές στόν άγώνα τους για ίκονοποίηση αυτών των αιτημάτων.

Γιά τή Σ.Ε. τή φοιτητικά πρόβλήματα είναι κομμάτι των νεολοιότικων προβλημάτων και δεμέντα με τή πρόβλημα που αντιμετωπίζει ή υπόλοιπη Εργαζόμενη νεολοία. Γιατί, όπως σωστά τό τοποθέτησαν οι φοιτητές στη συζήτηση που Είχαμε, χαρακτηρίσαν τους Εαυτούς τους σαν αντικείμενα Εκμετάλλευσης μόλις άποφοιτήσουν τόπο άπό τήν κυβέρνηση όσο και άπό τόσους ιδιώτες.

Εκτός απο τή κατοχύρωση και ανάλογη τοποθέτηση στη κλίμακα που ζητούν στη Δημόσια υπηρεσία οι φοιτητές του Α.Τ.Ι. αντιμετωπίζουν άλλα Εξίσου σοβαρά συνδικαλιστικά προβλήματα όπως τή δημιουργία θέσης Άνωτέρου Τεχνικού

(που είναι τό Επίπεδο τους) και τό Δικαίωμα άσκησης στατικών μελετών μέχρι Διόροφη κατοικία για τους άπόφοιτους του κλάδου πολιτικής μηχανικής. Η διαβίωση των προσφύγων φοιτητών που μένουν σε παράγκες-προηγούμενα σε τοατήριμα- μέσα στη σχολή είναι άθλια. Το μεταφορικό χωρίς καμμία Εσωτ φοιτητική ΕΚΠωση ή Ελλειψη καταλληλών βιβλιοθηκών, ή άπουσία οποιοδήποτε φοιτητικών ωφελημάτων που Ευκολύνουν όσε πολλούς χώρους τή φοιτητική ζωή άλλα αντίθετα οι αντικειμενικές συνθήκες μέσα στις όποιες που οι άνθρωποι αυτοί κάθε άλλο παρα θυμίζουν φοιτητές.

Χαρακτηριστικά ο πρόεδρος της Φοιτητικής Ένωσης άνέφερε πως κανένας, με πρώτη τή κυβέρνηση δεν Εχει πιστέψει ότι υπάρχουν φοιτητές στη Κύπρο.

Τά προβλήματα αυτά πράγματι σοβαρά και χρονίζουν. Μερικά απ' αυτά χρονολογούνται απο τή ίδρυση του Α.Τ.Ι. πριν 10 χρόνια χωρίς μέχρι σήμερα να λυθούν. Η κυβέρνηση για χρόνια τώρα δίνει μόνον υποσχέσεις χωρίς κανένα αποτελεσμα. Οι φοιτητές κρατούν στα χέρια σχετικές αποφάσεις που αποδεικνύουν τήν αναγνώριση ίσότητας του διπλώματός τους με αυτο του Η.Ν.Δ της Αγγλίας όλη ή ίδια στιγμή δεν παίρνουν τήν άνάλογη κλίμακα στη Δημόσια Υπηρεσία. Οι φοιτητές μας πληροφόρησαν πως φέτος άρχισε πιο οργανωμένα και απο τήν αρχή του έτους τις προσπάθειες τους, για να έχουν καιρο μπροστα τους για κλιμάκωση αγώνα σε περιπτώσεις που και φέτος υπλάρξει άδιαφορία απο μέρος της κυβέρνησης. Φαίνεται πως φέτος έχουν δοθεί διάφορες πιο «πειστικές» υποσχέσεις που όμως σωστά δεν Εξαφανίζουν τή δυσπιστία των φοιτητών.

Μαζί με φοιτητές

Στό Α.Τ.Ι. μιλήσαμε για τή προβλήματα των φοιτητών με τους Τρόφον Ανόρθου - Πρόεδρο φοιτητικής Ένωσης, Ζένιος Σταύρος - Αντιπρόεδρος φοιτητικής Ένωσης, Μιχάλης Χβα-Είλη - υπεύθυνον Γραφείου φοιτητικών προβλημάτων, Πέτρον Άσσια - γραφείου προβλημάτων Κωνσταντινίδη Φοίβο - μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και Ζαχαρία Ζαχαρίου - φοιτητή. Όλο κάτω παραθέτουμε τό κείμενο που βγήκε μέσα απο τή συζήτηση που έγινε με όλους.

Δημιουργήσαμε τή γραφείο φοιτητικών προβλημάτων για να μπούν τα προβλήματα πάνω σε πιο συγκεκριμένη βάση και να προωθούνται υπεύθυνα. Τά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι σοβαρά γιατί τούλάχιστον τα συνδικαλιστικά καθορίζουν τό μέλλον του κάθε άποφοιτου. Σήμερα αυτο που συμβαίνει λόγω τής μη κατοχύρωσης του διπλώματος και τής ανάλογης μεταχείρισης του οι άποφοίτοι έχουν 2 εκλογές: Η να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο Εξωτερικό που δεν είναι Εκόλο πράμα γιατί δεν έχουν όλομολέφα να σκοπο να Εξαασφάλισουν αναγνωρισμένο δίπλωμα ή να μένουν στην Κύπρο άκαλύτοι για να δουλέψουν όπου βρουν δουλειά με όποιο μισθο βρουν.

Γίνονται δηλαδή αντικείμενα εκμετάλλευσης τόσο απο τήν κυβέρνηση όσο απο τους ιδιώτες. Εκείνο όμως που Επρεπε να συμβαίνει είναι ή τοποθέτηση του άποφοιτου στη θέση που Ειδίκεύεται, δηλαδή Άνωτέρου Τεχνικού που είναι τό Επίπεδο μεταξύ μηχανικού Πανεπιστημίου και του άποφοιτου τής Τεχνικής Σχολής. Επειδή δεν υπάρχει ή θέση του άνωτέρου τεχνικού οι άποφοίτοι

Αυτή τη στιγμή περιμένουμε νά πάει στη Βουλή τό θέμα μας για να δούμε τί θα γίνει Εκει με τις σχετικές τροποποιήσεις των νόμων. Τήν παραπομπή αυτής μας υποσχέθηκε ο Υπουργός Εργασίας μετα απο πρόσφατη συγκεντρωση. ΜΕχρι τώρα εκείνο που Εξερουμε είναι πως τό υπουργικό μελέτησε και βρήκε δικαία τή αίτηματα μας και αποφασίστηκε ή προώθησή τους. Αυτό έγινε πριν 5 μήνες. Υποτίθεται πως τώρα απομένει ή νομοτεχνική διευθέτηση. Ένα στάδιο δηλαδή που πρέπει να μας Εκαμνε αισιόδοξους. Η πείρα όμως των δεκα χρόνων καθός και ή κατ' επανάληψη υποσχέσεις που δόθηκαν χωρίς ποτε να εκπληρωθούν, μας κάνουν ακόμα και σήμερα να δυσπιστούμε.

Αυτή τή στιγμή περιμένουμε νά πάει στη Βουλή τό θέμα μας για να δούμε τί θα γίνει Εκει με τις σχετικές τροποποιήσεις των νόμων. Τήν παραπομπή αυτής μας υποσχέθηκε ο Υπουργός Εργασίας μετα απο πρόσφατη συγκεντρωση. ΜΕχρι τώρα εκείνο που Εξερουμε είναι πως τό υπουργικό μελέτησε και βρήκε δικαία τή αίτηματα μας και αποφασίστηκε ή προώθησή τους. Αυτό έγινε πριν 5 μήνες. Υποτίθεται πως τώρα απομένει ή νομοτεχνική διευθέτηση. Ένα στάδιο δηλαδή που πρέπει να μας Εκαμνε αισιόδοξους. Η πείρα όμως των δεκα χρόνων καθός και ή κατ' επανάληψη υποσχέσεις που δόθηκαν χωρίς ποτε να εκπληρωθούν, μας κάνουν ακόμα και σήμερα να δυσπιστούμε.

Αρκετες υποσχέσεις πήραμε μέχρι τώρα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Α.Τ.Ι.

Φέτος συμπληρώνονται 10 χρόνια απο τήν ίδρυση του Άνωτέρου Τεχνολογικού Ινστιτούτου. Όμως τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές δεν είναι ακόμη πολλά. Αυτα είναι προβλήματα που είτε δημιουργήθηκαν σταδιακά είτε υπήρχαν απο τήν Εναρξη λειτουργίας του Ινστιτούτου όπως πολλά απο τα συνδικαλιστικά. Γενικά μπορούμε να χωρίσουμε τά προβλήματα μας σε:

- α) Όσα αφορούν τις συνθήκες φοιτητικής ζωής στην Κύπρο
 - β) Εκπαιδευτικά και γ) Συνδικαλιστικά.
- Θα ήθελα πιο κάτω να αναφερθώ ειδικά στα συνδικαλιστικά μας προβλήματα που είναι και τα πιο σοβαρά.

Πρώτα απ' όλα Εχομε τήν κατοχύρωση του διπλώματος μας. ΜΕχρι τώρα στα διαφημιστικά φυλλάδια για τό Α.Τ.Ι. αναφέρεται καθαρά ότι τό δίπλωμα Α.Τ.Ι. είναι τούλάχιστον ίσοδύναμο με τό Η.Ν.Δ. τής Αγγλίας. Ε' αυτο συμφωνούν και τή αρμόδια Υπουργεία, και Εξνα πανεπιστήμια. Σε πρόσφατη αίτηση όμως άποφοιτών του Τεχνολογικού Ινστιτούτου προς τήν εκπαιδευτική υπηρεσία, όπως διοριστούν σε κλίμακα Β10 που διορίζονται κάτω

μακας είναι ή ίδια και τελικά βρισκόμαστε στον ίδιο πάρονομαστο.

Στ ή τελευταία συνάντηση που Είχαμε με τον Υπουργόν Εργασίας (τό Α.Τ.Ι. υπάγεται στο Υπουργείο Εργασίας) ο κ. Υπουργός μας Ετόνισε ότι τό θέμα Εξετάσεται και απο τήν Υπουργία. Απο τού απομένει τώρα, Είτε, είναι να οριστούν απο τήν Μ.Ε.Π. (Μικτή Επιτροπή Προσωπικού), οι κλίμακες που θα μας καλύπτουν.

Απο τού ημεκριακόσω οργανισμού (Ρ.Ι.Κ., Α.Η.Κ.) Εήτησαμε τήν δημιουργία θέσης άνωτέρου τεχνικού. Βρήκαμε άρκετην ανταπόκριση, ιδιαίτερα απο τήν Α.Η.Κ.: Εσκαλώσαμε όμως στο ότι οι ημεκριακοί οργανισμοί ακολουθούν τήν Κυβέρνηση και άπο τήν Δημόσια Υπηρεσία δεν υπάρχει τείτοια θέση, αυτα διακάζουν να προχωρήσουν.

Οι άποφοίτοι μας του κλάδου τής πολιτικής μηχανικής είναι σε θέση να κάνουν στατική μελέτη για μέχρι Διόροφη ή και τριόροφη κατοικία. Δεν μπορούμε να ασκήσουμε τό επάγγελμα τους, γιατί βρισκουν αντιμέτωπο τον Σύνδεσμο Πολιτικών Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων. Ο Σύνδεσμος για να υποστηρίξει τήν θέση του προβάλλει πολλές αδύσεις που είναι απαίδευτους λόγους.

Απο τήν Γραφείο Φοιτητικών προβλημάτων 24' Οκτωβρίου, 1978.

Απο τού ημεκριακόσω οργανισμού (Ρ.Ι.Κ., Α.Η.Κ.) Εήτησαμε τήν δημιουργία θέσης άνωτέρου τεχνικού. Βρήκαμε άρκετην ανταπόκριση, ιδιαίτερα απο τήν Α.Η.Κ.: Εσκαλώσαμε όμως στο ότι οι ημεκριακοί οργανισμοί ακολουθούν τήν Κυβέρνηση και άπο τήν Δημόσια Υπηρεσία δεν υπάρχει τείτοια θέση, αυτα διακάζουν να προχωρήσουν.

A. Λάμπρου

ΣΤΟ ΤΙ~ΚΜΚ Η ΕΡΓΟΔΟΣΙΑ ΔΙΑΙΡΕΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Η δημιουργία μιας νέας εταιρείας όπως της TI-KMK, έδωσε την ευκαιρία σε αρκετους εργατοτεχνίτες να βρουν σ' αυτήν απασχόληση που θα κατασκευάζουν ειδικα προς τήν παρον μόνο πολυτελή λεωφορεία για παραγγελίες τόσο του Εσωτερικού όσο και του Εξωτερικού.

Παράλληλα όμως με τήν δημιουργία αυτής της νέας εταιρείας άρχισε να διαραίνεται απο τήν διεύθυνση της πρώτης Κ.Μ.Σ. ένας διαχωρισμος απο τήν νέα εταιρεία.

Ο διαχωρισμος αυτος είναι φανερος απο ορισμένα στοιχεία γεγονότα που συμβαίνουν στην εταιρεία π.χ. ένας εργάτης της TI-KMK για να χρησιμοποιήσει για εργασία του τα μηχανήματα της ΚΜΚ πρέπει ειδικό δελτίο απο τόν υπεύθυνο παραγωγής της ΚΜΚ.

Για ένα χρονικό διάστημα (ένα μήνα περίπου) οι εργάτες της ΚΜΚ έπαιρναν μειωμένη μισθοδοσία ή οποία συμψηφίζονταν στο μέσο της επόμενης εβδομάδας. Η εργατική επιτροπή προειδοποίησε τήν εταιρεία ότι αν Επαναληφθεί αυτο θα αναγκαστούν να κατέλθουν σε απεργία.

Η διεύθυνση της ΚΜΚ έμεινε ανένδοτη μπροστα στην προειδοποίηση με αποτελέσματα τήν Παρασκευή 27-10-78 οι εργάτες να κατέλθουν σε διαωρη προειδοποιητική απεργία. Η εταιρεία με φόβο γενικότερης απεργίας αναγκάστηκε τήν ίδια μέρα να συμπληρώσει τούς μισθούς των εργατών (που βρήκε Εξαφνικά τά λεφτά).

Αυτα συνέβησαν δυο μόνο μέρες μετά τά εγκαινία του νέου εργοστασίου της TI-KMK απο τόν Υπουργό Εμπορίου και Βιομηχανίας κ. Παπαγεωργίου και τήν δημοσιογραφική διάσκεψη του προέδρου του Δ.Σ. της TI-KMK κ. Α. Καϊση που μεταξύ άλλων ανέφερε α...οι διαπραγματεύσεις κατέληξαν σε επιτυχία με αποτέλεσμα τήν δημιουργία της TI-KMK στην οποία το συγκρότημα KALIS MOTOR CORPORATION (ΚΜΚ) μέτεγει με ποσοστό πέραν του 60% των μετοχών τό δε υπόλοιπο κατέχουν οι TUBE INVESTMENTS LTD (Τ.Ι.) και ή Κυπριακή Τράπεζα Αναντιύξως. Η συνολική επένδωση στη νέα βιομηχανία TI-KMK Εχει ξεπεράσει τό 1 εκ. Κυπριακών λισρών και αναμένεται να φτάσει τό 1 1/2 εκ. λισρών εντός

τοχ. Οι εργάτες της δεν συμμετείχαν στην απεργία γιατί πληρώνοντο κανονικά.

Αυτο συνέβη διότι πιστεύω ότι οι εργάτες ακόμη να συνειδητοποιήσουν τό ρόλο που πρέπει να παίζουν σε όλες τις φάσεις της εργατικής ζωής. Όλοι οι εργάτες της TI-KMK είναι παλιοι εργάτες της ΚΜΚ που απορροφήθηκαν στην νέα εταιρεία. Οι συμβάσεις των δυο εταιρειών είναι οι ίδιες, άρα οι δυο εταιρείες δεν διαφέρουν σε τίποτα.

Κατάφερε όμως ή διεύθυνση των εταιρειών αυτών με τις κατάλληλα σχεδιασμένες παγίδες-απαγορεύσεις να διασπάσει τούς άλλοτε παλιούς συναδέλφους της TI-KMK και να τούς καταστήσει άπαθείς στη δικαία διεκδίκηση των εργατικών δικαιωμάτων των συναδέλφων τους πιστεύοντας ότι αυτοί ανήκουν σε Εξένη εταιρεία. Όμως είναι Εξακάθαρο ότι υφίσταται μια και μόνο εταιρεία με δυο όμως ονόματα και δυο διαφορετικές χρησιμοποίησεις των εργατών τους.

Είναι καθήκον των εργαζομένων αυτών της εταιρείας, διότι για μας μια εταιρεία υφίσταται να προσπαθήσουν να ενανθούν να αποκτήσουν ίση μεταχείριση απο μέρος της διεύθυνσης, διότι είναι προλετάριοι εκμεταλλεμένοι

A.A. Λευκωσία.

Μετα τις δηλώσεις αυτές του εργοδότη τόσαν εργαζομένοι βλέπουμε κατα τήν απεργία της ΚΜΚ ή νέα εταιρεία (TI-KMK) έμεινε αμέ-

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΣΤΟΝ Ο.Η.Ε.

απο τήν 1η σελίδα

ριο της Κύπρου. Το κεφάλαιο ήσου συνεχίζει τήν Εκμεταλλευτική του πορεία, ο πληθωρισμος υποσκάπτει τό βιοτικό Επίπεδο των εργαζομένων, ή άμυνα είναι σχεδόν ανύπαρκτη, Ενω ή Εξεία δημαγωγική προστά στο αδιέξοδο προβάλλοντας τις φιλοδοξίες της θέσες σαν τις μόνες σωστές για να βγάλουν τό κυπριακό απο τό αδιέξοδο. Ποιά είναι όμως ή σωστή πορεία; Να δωληθεί άμεσα στο Συμβούλιο Αφάκείας πως ο κυπριακός λαος δεν θα δεχτεί τίποτε λιγώτερο απο τήν ολοκληρωτική απελευθέρωση τής Κύπρου. Και αν ή κυβέρνηση διατάξει σε κάτι τέτοιο, να πιεστεί απο τις προοδευτικές δυνάμεις σε τούτη τήν κατεύθυνση.

Ταυτόχρονα, να φαχτούν όλες οι πόρτες που βρισκονται ανοιχτές για τήν Ιμπεριαλιστική εισβολή, Είτε είναι πολιτικές Είτε είναι οικονομικές. Όλοι οι οικονομικοί πόροι του τόπου πρέπει να στρατευτούν στον αγώνα και όχι να παραμένουν στα χέρια των διαφόρων κεφαλαιοκρατών για δίκη τους ιδιοποίηση. Η ίδρυση λαϊκής πολιτοφυλακής είναι απαραίτητη για

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μιλς
Τιμή φύλλου 50 μιλς
Οι επιταγες στο λογαριασμο
05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα
Κύπρου Λευκωσία
Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα
διατεθείται στα Γραφεία της
Σοσιαλιστικής Νεολογίας ΕΔΕΝ
Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23
Λευκωσία ή για συνδρομες
T.K. 1064 Λευκωσία

απο τήν ΟΗΕ αποδυναμώνονται απο τήν πρακτική υλοποίηση τής επιθυμίας του λαου να αντισταθεί και να νικήσει.

σοσιαλιστική

εκφραση

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΣΤΗΝ ΠΑΦΟ

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 1940 ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

(ΜΕΡΟΣ Β')

Στις 6 Απρίλη 1941 οι δυνάμεις του Άξονα εισδύουν στη Γιουγκοσλαβία και ορμούν στην Ελλάδα. Επίλεκτες μονάδες του Ράιχ αποδεκατίζονται. Τα πρώτα συντάγματα αλεξιπτωτιστών, νέο πολεμικό όπλο του Χίτλερ, τσακίζονται στις επάλξεις της Κρήτης. Με το τέλος της μάχης της Κρήτης, ο βασιλιάς, η κυβέρνηση και οι βρετανικές δυνάμεις που πολεμούσαν στην Ελλάδα, εγκατέλειψαν τη χώρα, και σχημάτισαν Στρατιγείο στη Μέση Ανατολή. Από τις 27 Απρίλη 1941 οι Γερμανοί έχουν καταλάβει την Αθήνα και έχουν τοποθετήσει μια δική-τους κυβέρνηση συνεργατών. Μια κυβέρνηση συνεργατών που φυσικά την παίρνουν από την εθνικόφρονα δεξιά, η οποία στην Ελλάδα έχει ευκολία τη ραχοκοκαλία σε κάθε ξένο. Η οποία δεξιά στα 150 χρόνια μετά το 1821 μέχρι και σήμερα την ώρα που μιλάμε υπηρετά σαν πιστό σκυλί τα ξένα συμφέροντα, τότε των Βαυαρών, τότε των Εγγλέζων τότε των Γάλλων και σήμερα των Αμερικάνων. Κυβέρνηση λοιπόν Τσολάκογλου, Ράλλη και μαυραγοριτών, με τα Τάγματα Ασφάλειας, τα φρικτα βασανιστήρια, τους στιγμούς δολοφονίας, τις συμμορίες των Σούρληδων και Χίτων του Γρίβα.

Η Αθήνα το χειμώνα του 1941-42, μεταβλήθηκε σε στρατόπεδο εξόντωσης. 300 χιλιάδες θάνατοι από πείνα σε δυο μήνες, παιδιά με πρισμένες κοιλίες και γέρδη σκελετωμένοι στα πεζοδρόμια. Κανένας πια δεν πηγαίνει να ψάξει στους δρόμους για το κουφάρι του δικού-του. Για να επιβιώσει πρέπει να διατηρεί το δελτίο τροφίμων του νεκρού. Η Αθήνα αιμορραγεί και είναι έτοιμη να εκραγεί.

Μέσα απ' αυτό το καμίνι, τις πιο αντίξοες συνθήκες παρουσιάζονται οι αρετές του λαού που θα προσπαθήσει να βρει τα οργανωμένα σχήματα για να αλλάξει τη μοίρα του. Μέσα από αυτή την άθλια και τραγική ζωή, γεννιέται το Ε.Α.Μ.-Ε.Λ.Α.Σ. Με πρωτοβουλία του Κ.Κ.Ε. ιδρύεται το Σεπτέμβρη του 1941 το «Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο» (Ε.Α.Μ.) Σαφτό 'εκτος από το Κομμουνιστικό Κόμμα, πήραν μέρος από την αρχή, το αγροτικό κόμμα της Ελλάδας και οι αριστερές πολιτικές ομάδες: Το Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας και η Ένωση Λαϊκής Δημοκρατίας. Στο ιδρυτικό πρακτικό του, το Ε.Α.Μ. έλεγε ότι σκοπός του ήταν: α) Η απελευθέρωση του έθνους μας από τον σημερινό ξένο ζυγον και η απόκτησης της πλήρους ανεξαρτησίας της χώρας μας να αποφανθεί ο λαός κυριαρχικός επί του τρόπου διακυβέρνησής του και η κατοχύρωσις του κυριαρχικού τούτου δικαιώματος του Ελληνικού λαού. Το Ε.Α.Μ. ήταν το πολιτικό Μεταπολιτικό σχήμα που παράλληλα ανάλαβε παράνομη δράση στην πόλη, με σαμποτάζ, φυλλάδια, εφημερίδα του τοίχου, και κάθε μορφή παράνομης δράσης.

Το στρατιωτικό σκέλος του αγώνα, της ένοπλης δράσης, ανάλαβε ο Ε.Λ.Α.Σ. και για το ναυτικό το ΕΛΑΝ. Υπήρχε επίσης οργάνωση της νεολαίας Ε.Π.Ο.Ν

η Εθνική Αλληλεγγύη και ορισμένες άλλες μικρές οργανώσεις για τα συσσίτια, βοήθεια, αλληλεγγύη κλπ.

Η ίδρυση του Ε.Λ.Α.Σ. (Εθνικού Απελευθερωτικού Στρατού)

Από τα μέσα του Μάη 1941 κάποιος Θανάσης Κλάρας γυρνούσε τις λαϊκές εργατικές συνοικίες και τα προάστια της Αθήνας και ανοιχτά κήρυττε την ανάγκη του αντάρτικου πολέμου. Κι οι άνθρωποι του λαού αναγνώριζαν στη φωνή του Κλάρα τη φωνή τη δικιά τους. Ο Θανάσης Κλάρας που δεν ήταν άλλος παρά ο κατοπινός θρύλος Άρης Βελουχιώτης δεν έκφραζε τότε τις απόψεις κανενός Κόμματος, καμμίας οργάνωσης. Ήταν παλιό μέλος του Κ.Κ.Ε. Μα στα 1939 είχε υπογράψει στις φυλακές της Κέρκυρας κάτω από άγνωστες συνθήκες «δήλωση μετάνοιας» κι από τότε δεν είχε καμμιά άμεση σύνδεση με το κόμμα του. Πολέμησε στον Ελληνο-Ιταλικό πόλεμο κι όταν τον Απρίλη του 1941 διαλύθηκε ο αστικός στρατός ήταν κι αυτός ένας απ' εκείνους που δεν παράδωσαν τον οπλισμό του. Κατέβηκε από την Μακεδονία στην Αθήνα κι ολότελα πρωτοβουλιακά άρχισε τις προσπάθειες του για να δημιουργήσει αντάρτικο. Κείνη την εποχή το Κ.Κ.Ε. δεν είχε ξεκάθαρη γραμμή πάνω στο θέμα του ένοπλου αγώνα αλλά η μόνη απόφαση της 7ης ολομέλειας αναφερόταν σε διεκδικητικούς αγώνες. Τον Ιούλη του 1942 ο Άρης ανεβαίνει στο βουνό και οργανώνει το λαό της υπαίθρου. Ο νέος αφοσ στρατός που γεννιέται ονομάζεται Ε.Λ.Α.Σ. (Εθνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός). Σε λίγο αφο το όνομα που προφέρεται όπως η Ελλάς θα απαριθμεί χιλιάδες αντάρτες. Ο Άρης πήρε το επώνυμο του από το βουνό Βελούχι απ' όπου κατάγεται. Από δω και μπρος θα αποκαλείται Άρης.

Σε όλη την Κεντρική Ελλάδα οι αντάρτες συγκροτούνται εναντίον των δυνάμεων κατοχής. Θα αρχίσει όμως από τη πρώτη στιγμή μια διάσταση βουνού και πόλης (ηγεσίας).

Το βουνό κάτω από την καθοδήγηση του Άρη και των Καπετάνιων του γίνεται μια αφοτόμη πραγματικότητα. Από μονωμένο από την Αθήνα και την Κεντρική Επιτροπή του ΕΑΜ λόγω της δυσκολίας των επικοινωνιών και της διαφορετικής ιδιοσυγκρασίας, το βουνό αναπτύσσεται εντατικά σύμφωνα με τις τοπικές ανάγκες. Αποτελεί μια οργάνωση μέσα στην οργάνωση, με τους δικούς της αρχηγούς και τη δική της παράδοση, με τα δικά της τραγούδια.

Από τον Ιούνιο του 1942, οι αντάρτες μπαίνουν στους οικισμούς με επικεφαλής τη σημαία και το σάλπιγκτή τους, συγκεντρώνουν τον πληθυσμό και δημιουργούν τις βάσεις για μια αφοδιοίκηση στο χωριό. Σίγα σίγα επιβάλλεται η πραγματικότητα μιας ελεφθέρης Ελλάδας. Στις ελεφθères περιοχές, που δεν ήταν λίγες, επικρατεί μια πολιτική και κοινωνική κατάσταση πρωτόγνωρη για την Ελλάδα. Υπάρχει ένας αφοκαθορισμός

και μια αφοδιοίκηση-σε όλα τα επίπεδα. Λαϊκά Συμβούλια, Κώδικας Λαϊκής δικαιοσύνης, Λαϊκή διοίκηση. Ο λαός παίρνει για πρώτη φορά τη μοίρα-του στα χέρια του και καθορίζει τη ζωή του. Η πορεία του αγώνα της αντίστασης δείχνει ολοένα την ανατολή μιας λεφθέρης λαοκρατούμενης Ελλάδας.

Απ' αφο τη στιγμή και μπροστα στην επερχόμενη νίκη του Ελληνικού λαού αρχίζουν μια σειρά από τεράστια λάθη, λάθη ηγεσίας, που αντι της πραγματικής εθνικής ανεξαρτησίας, η Ελλάδα, και το λαϊκό κίνημα θα βγει ηττημένο κι η Ελλάδα θα γίνει ξεφραγο αμπέλι του Ιμπεριαλισμού. Οι Εγγλέζοι προετοιμάζουν την κατάσταση για μια Κυβέρνηση που θα άφηνε απ' έξω τις προοδευτικές δυνάμεις που λεφθέρωσαν την Ελλάδα. Στο βουνό ο ΕΛΑΣ έχει την πραγματική εξουσία αφο απελεφθέρωσε σχεδόν όλη την Ελληνική ύπαιθρο. Αφο την πλεθρα των Εγγλέζων όλα είναι έτοιμα ώστε το αντάρτικο κίνημα να εξωθηθεί ως τις πιο ακραίες θέσεις και να προκαλέσει τον εμφύλιο. Ασφαλιστική δικλείδα γιαφτο λειτουργού ν οι δυνάμεις του ΕΔΕΣ του Ζέρβη, δεξίες δυνάμεις όργανα των Εγγλέζων, (αντικομμουνιστές, γύρω στις 12 χιλ.) οι οποίες δημιουργούν συμπλοκές με τις δυνάμεις του ΕΛΑΣ. Αριθμητικά οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ είναι 125 χιλιάδες μάχημος στρατός, με το ΕΑΜ συνολικά 1.600.000 και άλλες 6 χιλιάδες η Λαϊκή πολιτοφυλακή. Απ' αφο τη άποψη λοιπόν δεν μπαίνει ζήτημα υπεροχής των δεξιών δυνάμεων. Το πρόβλημα είναι ένα: Η εμπλοκή του ΕΛΑΣ σ' ένα εμφύλιο πόλεμο. Η σύγκρουση λοιπόν είναι αναπόφευκτη.

Το πρώτο βήμα υποχώρησης λοιπόν γίνεται με τη Συμφωνία του Λιβάνου. Αφο τη συμφωνία στην ουσία είναι μια παγίδα για το λαϊκό κίνημα. Πρέπει πάση θυσία ν' αφοφευχθεί η κατάληψη της εξουσίας από τους κομμουνιστές. Σαφτή τη συνδιάσκεψη που έγινε στις 17 του Μάη στη Βηρυτό, πρωτοστατεί ο Γεώργιος Παπανδρέου ο οποίος αρχίζει ένα κατηγορητήριο εναντίον του ΕΛΑΣ τονίζοντας πως οι αγωνιστές του ΕΛΑΣ είναι εγκληματίες, στιγνοί δολοφόνοι κλπ. και αξιώνει την διάλυση του και ανασύνταξη των Ελληνικών ενόπλων δυνάμεων και κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι το ΕΑΜ, η καταπληκτική πλειοψηφία του Ελληνικού λαού δηλαδή, δεν αποσκοπεί μόνον εις την πάλην δια την απελευθέρωσιν αλλά θέλει επίσης την κυριαρχία του. Οι εκπρόσωποι της αριστερας είναι υποχρεωμένοι ή να αποχωρήσουν ή να γονατίσουν. Προτιμούν το δεύτερο και υπογράφουν τη ήττα τους. Η απόφαση είναι:

1. Ανασύνταξις και πειθάρχησις των ενόπλων ελληνικών δυνάμεων της Μέσης Ανατολής υπο την σημαίαν της Ελληνικής πατρίδος.
2. Ενοποίησης και πειθάρχησις υπο τας διαταχάς της Ενιαίας Κυβερνήσεως όλων των ανταρτικών σωμάτων της ελεφθέρης Ελλάδος κλπ.

Στις 25 του Μάη ο Παπανδρέου ορκίζεται μπροστα στο βασιλιά και κάνει κυβέρνηση αφο 20 υπουργούς. Οι αντιπροσωπείες του ΕΑΜ ΕΛΛΑΣ της ΠΕΕΑ και του ΚΚΕ παίρνουν μόνο πέντε δευτερεύοντα χαρτοφυλάκια.

Η απελευθέρωση της Αθήνας πλησιάζει. Κι όμως η ηγεσία του Κ.Κ.Ε. ταύτισε την εθνική ενότητα για απελευθέρωση της Ελλάδας ανάμεσα στους Κομμουνιστές και στον παλιό και ξεπεσμένο πολιτικό αστικό κόσμο. Οι ηγέτες του Κ.Κ.Ε.-Ε.Α.Μ. είχαν επίσημα δηλώσει την υποταγή-τους στον Τσώρτσιλ (τηλεγράφημα 16.5.1944). Τον Οκτώβρη του 1944 γίνεται η περιβόητη συμφωνία Τσώρτσιλ-Στάλιν για το μοίρασμα των Βαλκανίων σε σφαιρικές επιρροές. Αυτή η συμφωνία είχε μοιραία αποτελέσματα για την τύχη της «Εθνικής αντίστασης».

Ο Ε.Λ.Α.Σ. είχε τη δυνατότητα να γίνει ο απόλυτος κυρίαρχος της κατάστασης. Όμως αφο τις 12 ίσαμε τις 18 Οκτώβρη 1944 η πρωτεύουσα έμεινε χωρίς εξουσία και μοιρολατρικά περιέμενε να παραδοθή στους Άγγλους.

Στις 18.10.1944 τη μέρα της γιορταστικής τελετής της απελευθέρωσης της Αθήνας αποκλείονται αφο τη γιορτή όλες οι οργανώσεις Εθνικής Αντίστασης. Ο αποκλεισμός αφοσ συμβόλιζε την πλαιρία συνθηκολόγησης της ηγεσίας του ΚΚΕ-ΕΑΜ στην αγγλοκρατία. Στον λόγο του ο Παπανδρέου στην πλατεία συντάγματος δεν κάνει καμμια αναφορά στον ΕΛΑΣ, αντίθετα με έμφραση και πολυ συγκεκριμένα πλαστογραφούσε την ιστορική πραγματικότητα και έλεγε στο λαό πως δεν ήταν η Εθνική αντίσταση που λεφθέρωσε την πατρίδα, αλλά πως οι ελεφθέρωτες ήταν οι Άγγλοι. Έλεγε χαρακτηριστικά: «Οι στρατιώτες της Μεγάλης Βρετανίας όταν εγκατέλειπον την Ελλάδα μας υποσχέθηκαν ότι θα επανέλθουν ελεφθέρωται. Και σήμερα τηρούν τον λόγο των. Τους εκφράζομεν την βαθυτάτην ευγνωμοσύνην του Έθνους».

Τρεις βδομάδες μετα την απελευθέρωση της Αθήνας οι αγωνιστές τριών χρόνων λυσασμένους μαχών, η μεγάλη πλειοψηφία του Ελληνικού έθνους κηρύσσονται εχθροί της Ελλάδας του Τσώρτσιλ.

Το Δεκέμβρη του 1944 ο εργαζόμενος λαός της Αθήνας υποδουλώθηκε στους Εγγλέζους Ιμπεριαλιστές. Ο Άρης έρχεται σε ανοιχτή ριζή με την ηγεσία και χαρακτηρίζει τη συμφωνία του Λιβάνου: «Μεγάλη προδοσία». Προτείνει συγκεκριμένο σχέδιο για τη σωτηρία της Επανάστασης, για κατάληψη της Αθήνας αφο τις Επαναστατικές δυνάμεις, μια και σχεδόν η υπόλοιπη Ελλάδα ήταν κάτω αφο τον έλεγχο του Ε.Λ.Α.Σ. Μα αγνοήθηκε ολότελα και χαρακτηρίστηκε «προβοκάτορας».

Ο Άρης πίστεβε πως η επιστροφή του Ζαχαριάδη, γ.γρ/τέα του Κ.Κ.Ε., αφο το στρατόπεδο συγκέντρωσης της Γερμανίας θα

τον δικαίωνε, και πως ο ένοπλος αγώνας θα συνεχιζόταν. Όμως με την επιστροφή του Ζαχαριάδη η Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. βγάξει ανακοίνωση με την οποία ο μεγάλος αφοσ ήρωας καταγγέλλεται σαν προδότης, δηλωσίας και προβοκάτορας. Μπροστα στο κατόντημα αυτο της ηγεσίας, μπροστα στη διάφευση των ονείρων της επανάστασης, ο μεγάλος Άρης Βελουχιώτης αφοκτονεύει.

Αυτή ήταν η μοίρα του αγωνιστή που τα έδωσε όλα για το δίκαιο αγώνα της εθνικής και κοινωνικής λεφθέριας, βλέποντας τα λάθη να διαδέχονται το ένα το άλλο και το Κίνημα να ηττάται κι ο λαός να καταπροδώνεται.

Το δεύτερο και τελειωτικό χτύπημα του λαϊκού κινήματος ήταν η Συμφωνία της Βάρκιζας, που υπογράφηκε στις 12.2.45. Με βάση τη συμφωνία αφο η ΕΛΑΣ έπρεπε να παραδώσει τον οπλισμό του μέχρι τις 15 του Μάρτη 45. Η κυβέρνηση για αντάλλαγμα παραχωρούσε αμνηστία για τα «πολιτικά αδικήματα», μέχρι τότε την ίδια στιγμή οι αγωνιστές της Εθνικής αντίστασης παραδίδονταν στο έλεος των δημίμων τους. Έτσι βλέπομε αφοτους τους αγωνιστές πούδωσαν το αίμα-τους για μια λεφθέρη Ελλάδα, να φυλακίζονται, να ξεντιλίζονται, να δολοφονούνται. Και αφο ποιους; Αφο τις συμμορίες του Μιχαλάγα, των Σούρληδων, των Χίτων του Γρίβα, των συνεργατών των Γερμανών, των μαυραγοριτών. Όλος αφοσ ο συρφετός της εθνικοφροσύνης της δεξιάς που ως χτες υπηρετούσε δουλικά τους Γερμανούς κατακτητές χτυπώντας το λαϊκό κίνημα, συνεχίζει να το χτυπα πάλι για τα καινούργια αφεντικά-τους, τους Εγγλέζους και κατόπι τους Αμερικάνους.

Συμπέρασμα:
Κάθε επανάσταση εθνικοαπελεφθέρωτική συμπράσσει με την κοινωνική απελεφθέρωση. Η ήττα του λαϊκού κινήματος στην Ελλάδα έγκειται στα λάθη της ηγεσίας που σταμάτησε τον αγώνα για πλήρη κοινωνική απελεφθέρωση, για μια σοσιαλιστική Ελλάδα και συμβιβάστηκε με τη δεξιά. Όλη η τραγωδία του λαϊκού κινήματος στην Ελλάδα θα είχε αφοφευχθεί αν ηγεμόνας του ήταν η εργατική τάξη. Σε τέτοια περίπτωση η πολιτική ηγεσία της Εθνικής αντίστασης δεν θα εκπροσωπούσε τα ταξικά συμφέροντα κανενός άλλου παρα της ίδιας της εργατικής τάξης, της φτωχολογίας της πόλης και του χωριού. Θα ήταν σε θέση να χρησιμοποιήσει τις αστείρεφτες δυνάμεις της λαϊκής επανάστασης και της λαϊκής εξουσίας...

Έτσι έκλεισε ένα κεφάλαιο για την Ελλάδα και το λαό-της αφο το οποίο ένας ολόκληρος λαός βγήκε ηττημένος, προδομένος, ξεπουλημένος, σαν αντάλλαγμα μιας υπεράνθρωπης θυσίας για τα πιο όμορφα ιδανικά της ανθρωπότητας. Έτσι έκλεισε αφοσ ο θρύλος πούμενε μονο στα τραγούδια για να θυμίζει στις κατοπινές γενιές πως όσο η αντίδραση κι η δεξιά είναι στην εξουσία, ο λαός δεν πρόκειται να δικαιωθεί και πως μόνο με την ανατροπή αφο της τάξης θα αναταείλει ο ήλιος της αληθινής δημοκρατίας.

η εξέγερση του πολυτεχνείου

«Όσο ζουν οι μεγάλοι επαναστάτες οι κυρίαρχες τάξεις τους αντιμετωπίζουν με αδιάκοπους διωγμούς και δέχονται τη διδασκαλία-τους με τη πιο άγρια εχθρότητα και το πιο λυσσαμένο μίσος και με ατέλειωτη σειρά απο συκοφαντίες και ψευτίες. Μετα το θάνατο -τους προσπαθούν συνήθως να τους παραστήσουν σαν άκακους άγιους, εύλογώντας-τους και σκεπάζοντας τ' όνομα-τους με μια αίγλη που χρησιμεύει σαν «παρηγορία» για τις καταπιεσμένες τάξεις κι έχει σκοπο την εξαπάτηση τους.» (Λενιν).

Αυτο που ισχύει για τους επαναστάτες ισχύει και για τα μεγάλα λαϊκά ξεσηκώματα. (Ποιος μιλά στις επίσημες γιορτές για το κοινωνικο περιεχόμενο της επανάστασης του 1821, ή για το κοινωνικο περιεχόμενο της μεγάλης αντιφασιστικής πάλης του Ελληνικού λαου το 1940-44);

Έτσι και με το Πολυτεχνείο. Αρχισαν να το γιορτάζουν επίσημα σκεπάζοντας το πραγματικο-του νόημα. Το διαστρέφουν παρουσιάζοντας το στην μια — ηρωική βέβαια — φοιτητική διαμαρτυρία ενάντια στη Χούντα. «Η δικτατορία έπεσε, ο σκοπος του Πολυτεχνείου εκπληρώθηκε. Πάμε καλά. Κοιμηθήτε». Όμως δεν τέλειωσε ο αγώνας του Πολυτεχνείου με την μεταπολίτευση και την αποχώρηση της Χούντας. Η αστική τάξη θέλει να παρουσιάσει την εξέγερση σαν φοιτητική μόνο έναντι στην Χούντα. Όμως η εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν εξέγερση όλου του λαου εργατών αγροτων και φοιτητων, ενάντια στην Χούντα, την ξένη-αμερικανική εξάρτηση για μια Ελλάδα χωρίς την καταπίεση και εκμετάλλευση του καπιταλισμου.

Ας δούμε τα συνθήματα του Πολυτεχνείου.

- Δημοκρατικά: Ήσαν πρώτα απ' όλα αντιχουντικά και αντιφασιστικά (Θάνατος στο Φασισμο, Κάτω η Χούντα ΕΣΑ ΕΣ-ΕΣ βασανιστες κ.λ.π.). Όμως στην Ελλάδα ούτε κι αυτο, η δημοκρατία και η νίκη ενάντια στο φασισμο δεν επιτεύχθηκε πλήρως. Στο στρατο, στα σώματα ασφαλείας, στον κυβερνητικο μηχανισμο στην Εκπαίδευση παντου υπάρχει ο Χουντικός μηχανισμος. Η κυβέρνηση Καραμανλη δεν προχώρησε στην Κάθαρση. Βλέπουμε έτσι, ότι ούτε κι ο πρώτος στόχος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, η πλήρης δηλαδή επικράτηση της δημοκρατίας δεν υπάρχει και θέλει δουλειά πολλή να επιτύχθει.

Αντιιμπεριαλιστικά

Μετα απο τα αντιχουντικά — δημοκρατικά συνθήματα ο εξεγερμένος λαος πέρασε στα αντιιμπεριαλιστικά συνθήματα. «ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ!» «ΕΞΩ ΤΟ ΝΑΤΟ», «ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ» και άλλα. Πως μπορούμε λοιπον να μιλάμε για πραγματώση των στόχων του Πολυτεχνείου όταν ξέρουμε την εξάρτηση της επίσημης πολιτικής της Ελληνικής Κυβέρνησης απο τον Ιμπεριαλισμο, τη παραμονή της στο ΝΑΤΟ,

την εισβολή Αμερικανικών εταιρειων στον ελληνικο οικονομικο χώρο, τις Αμερικανικές βάσεις στην Ελλάδα.

Ταξικά

Μετα απο τα αντιιμπεριαλιστικά ο λαος φώναξε και ταξικά συνθήματα. «Ο ΛΑ ΟΣ ΠΕΙΝΑΕΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΜΑΣΑΕΙ!» «ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ». Ξέρουμε όλοι τις καταπιεστικές και εκμεταλλευτικές συνθήκες που ζουν οι Έλληνες αγρότες και εργάτες. Ο αγώνας για την πραγματικοποίηση των στόχων του Πολυτεχνείου θέλει δουλειά ακόμα.

Η Συμμετοχή του Λαου στην εξέγερση: ΕΡΓΑΤΕΣ

Απο την πρώτη στιγμή πάρα πολλοι συνειδητοποιημένοι εργάτες μπήκαν στο Πολυτεχνείο και κλείστηκαν μέσα. Στήθηκε συνέλευση εργατων που συνεδρίασε στην αίθουσα Γκίνη. Η συνέλευση εξέλεξε δική-της επιτροπή. Η αίθουσα Γκίνη έγινε πραγματικό κέντρο που συνέδεε το Πολυτεχνείο με το εργατικό κίνημα. Επιτροπες εργατων απο διάφορα εργοστάσια έμπαιναν στο Πολυτεχνείο και στην αίθουσα Γκίνη συνεδριάζαν, έπαιρναν πληροφορίες και ξαναπήγαιναν στους χώρους δουλειας για να μεταφέρουν στους συναδέλφους-τους το μήνυμα του Πολυτεχνείου. Αλλα και απο την εργατική συνέλευση, φτιάχνονταν δεκάδες εργατικές επιτροπες που έβγαιναν έξω και τραβούσαν στα εργοστάσια, στα εργατικά στέκια, στις οικοδομες και μιλούσαν στους εργάτες. Όλος ο λαος πρέπει να ενισχύσει τον αγώνα του Πολυτεχνείου. Η εργατική καταβαίνει για συμπαραστάση. Οι ηρωικοί οικοδόμοι θα δώσουν μάχες με την χουντική αστυνομία στην προσπάθεια τους να καταλάβουν δημόσιο χτίριο. Η εργατική συνέλευση στο Πολυτεχνείο απο τις πρώτες ώρες εξέδωσε την πιο κάτω διακήρυξη που τυπογραφήθηκε και μοιράστηκε στα εργοστάσια και τόπους δουλειας.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ.

Μετα απο έξη χρόνια φιμωσης, ξεζουμίσματος και βασανισμού ο Ελληνικός Λα-

ος κατεβαίνει στους δρόμους, αποφασισμένος να παλαίψει ενάντια στη Χούντα, στα μονοπώλια και τους Αμερικανους πάτρωνες-της.

Αυτος ο αγώνας του εργαζόμενου λαου για το τσάκισμα της Χούντας και των ντόπιων και ξένων μονοπωλίων, που τη γέννησαν και τη στηρίζουν, σκοπεύει στην εγκαθίδρυση μιας πρακτικής κυριαρχίας του εργαζόμενου λαου και βάζει μπροστα-μας μερικά πρακτικά καθήκοντα, για την καλύτερη οργάνωση και αποτελεσματικότητα του αγώνα μας. Σαν τέτοια, η Εργατική Επιτροπή Κινητοποιήσεως προτείνει:

(Α) Τη δημιουργία Εργατικών Επιτροπων πάλης, στο γιοπ, στο εργοστάσιο, στη συνοικία, για να μεταφέρουν παντου το μήνυμα του αγώνα-μας κατεβάζοντας όλο το Λαο στους δρόμους.

(Β) Οι εργατικές επιτροπες πάλης, πρέπει μεταφέροντας τις διακηρύξεις της Εργατικής Συνέλευσης στους τόπους δουλειας, να προπαγανδίζουν και να οργανώσουν το κατέβασμα των εργαζόμενων σε Γενική Απεργία Διάρκειας με οικονομικά και πολιτικά αιτήματα.

(1) Αύξηση 50% μισθων και συντάξεων.

(2) Να αντικατασταθεί η διορισμένη ηγεσία της ΓΣΕΕ απο καινούργια εκλεγμένη απο τους εργάτες διοίκηση.

(3) Διωξιμο της Χούντας.

(4) Άμεση διάλυση των Αμερικανικών Βάσεων και αποχώρηση όλων των Αμερικανων στρατιωτων απο την Ελλάδα.

(5) Να σταματήσει το άρπαγμα της γης-μας απο τα ξένα και ντόπια μονοπώλια.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΓΕΝΙΚΗ. ΖΗΤΩ ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΠΑΛΗΣ. ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΑΛΗΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Στη συνέχεια δημιουργούνται Πολυάριθμες Επιτροπες Εργατων με αποστολή να σκορπιστουν παντου και να ξεσηκώσουν τους άλλους εργάτες και να συγκροτήσουν επιτροπες πάλης στους τόπους δουλειας. Όλη η Αθήνα γίνεται πεδίο συγκρούσεων. Ο ραδιοφωνικός σταθμος του Πολυτεχνείου μεταδίδει παντου το αγωνιστικό μήνυμα. Έρχονται απο παντου αναφορες ότι ολόκληρες συνοικίες είναι στους δρόμους και τις Πλατείες. Η ηρωική εξέγερση των μαζων είναι γεγονός.

Αγρότες

Κείνες τις μέρες δεν έλειψε ούτε η αγροτιά απο τον αγώνα.

Οι αγρότες των Μεγάρων έδειξαν τον δρόμο. Λίγο καιρο πριν το Πολυτεχνείο οι Μεγαρείς ξεκίνησαν τον αγώνα για να σώσουν τη γη-τους. Τα μονοπώλια ήθελαν να απαλλοτριώσουν τα χωράφια-τους δίνοντας τους ένα ξεροκόμματο. Τα μονοπώλια ήθελαν να πάρουν τη γη-τους για να ιδρυσουν νέες βιομηχανικές μονάδες, αδιαφορώντας αν θα πέταγαν στην εσαθλίωση ολόκληρο το γεωργικο πληθυσμο των Μεγάρων. Οι αγρότες ξεκίνησαν μια σειρά απο ενέργειες για να υπερασπίσουν τη γη-τους. Συγκεντρώσεις, επαφες με Κυβερνητικούς παράγοντες, τίποτα δεν γινόταν.

Τις μέρες του Πολυτεχνείου είχαν κατεβει στην Αθήνα για να εκδηλώσουν την αντίθεση-τους στο πάρισμο της γης-τους. Κατάλαβαν τότε ότι το πρόβλημα τους ήταν πολιτικο. Κείνες τις μέρες η βαθμίδα της πολιτικής συνειδητοποίησης ανέβαινε στα ύψη σε λίγο χρόνο. Κατάλαβαν ότι μόνο αν άλλαζε το καθεστως που ήταν δεμένο με τα ξένα μονοπώλια και οικονομικά συμφέροντα θα βρισκανε το δικιο-τους.

Όπως δήλωσε ένας αγρότης: «Κατάλαβαμε ότι η θέση μας ήταν δίπλα στους φοιτητες». Γι αυτο λοιπον τράβηξαν για το Πολυτεχνείο και κλειστήκανε κι αυτοι μέσα. Η είσοδος τους αναγγέλθηκε απο το ραδιοφωνικο σταθμο του Πολυτεχνείου κι έγινε δεχτεί με ενθουσιασμο.

Οι μαθητες

Δίπλα στους φοιτητες και όλο τον αγωνιζόμενο Ελληνικο λαο αγωνίστηκαν και οι μαθητες. Τα αυτοκίνητα της ασφαλείας τις μέρες του Πολυτεχνείου έκοβαν βόλτες γύρω απο τα γυμνάσια για να εκφοβίσουν τους μαθητες να μην κατεβουν στο Πολυτεχνείο. Κι άρχισαν αμέσως δουλειά στις ομάδες περιφρούρησης και αναγραφής συνθημάτων. Δεκάδες μαθητες συγκρότησαν ομάδες καθαριότητας και άρχισαν να καθαρίζουν το Πολυτεχνείο απο την μια άκρη στην άλλη, απο τα χαρτια και την ακαταστασία που δημιουργούσε η παραμονή χιλιάδων ανθρώπων σε τόσο μικρο χώρο. Κι όταν τ' απογεύματα σχολάσαν απο τα γυμνάσια και τα Φροντιστήρια και οι υπόλοιποι μαθητες, ο χώρος γύρω απο το Πολυτεχνείο γέμισε μαθητες και μαθήτριες που διαδήλωσαν και αγωνίστηκαν ενάντια στη Χούντα, τους πάτρωνες και τα όργανα-της με πάθος κι ενθουσιασμο. Μέσα σε λίγες ώρες ασυνειδητοποιήτοι πολιτικά μαθητες ωρίμασαν κι έγιναν καθοδηγητες ενός καταπιεσμένου λαου. Κατάλαβαν

αμέσως τι σημαίνει αγώνας, αντίσταση, καταπίεση, δικτατορία, ιμπεριαλισμος, Δημοκρατία, λαϊκος αγώνας.

Μεσα στους νεκρους που έπεσαν στο πολυτεχνείο ήσαν και μαθητες. Ανάμεσα σ' αυτους προβάλλουν οι πάναγνες μορφες των δεκαεφτάχρονων μαθητων Διομήδη Κομνηνου και Αλέξανδρου Σπαρτιδη, που σκοτώθηκαν απο τις σφαίρες της χούντας.

Γενικά όλος ο λαος συμπαραστάθηκε και συμμετείχε στην εξέγερση του Πολυτεχνείου. Υπήρξαν συγκινητικά δείγματα συμπαραστάσης του λαου. Το πρωί της Πέμπτης και Παρασκευης εργάτες που πήγαιναν στις δουλειες-τους σταματούσαν κι έδιναν πάνω απο τα κάγκελλα του πολυτεχνείου τη τσάντα με το φαί-τους που έπαιρναν στη δουλειά-τους κι ας έμεναν οι ιδιοι νηστικοι με το μόχθο του μεροκάματου. Γυναίκες και άντρες έφταναν εκεί ρωτούσαν τί χρειαζόμαστε για να μας βοηθήσουν. Πήγαιναν μετα στο σπίτι ή σε μπαζαρία και έφεραν, τρόφιμα, φρούτα, τσιγάρα. Μέσα στις αίθουσες του Πολυτεχνείου είχαν μχζευτεί τόνοι ολόκληροι. Και μετα όταν ξεκίνησαν τα δακρυγόνα, τα τανκς, οι πυροβολισμοι και οι τραυματισμοι και ο ραδιοσταθμος κάνει έκκληση για βοήθεια, φτάνουν και κλείνονται στο Πολυτεχνείο γιατροι για να βοηθήσουν, απλοι πολίτες που φέρνουν φάρμακα, οξυγόνο και αντι-ασφυξιογones προσπαθώντας, μεταφέρουν τραυματίες και μετα την έξοδο απο το Πολυτεχνείο κρύβουν και προστατεύουν φοιτητες στα σπίτια-τους.

Η συμμετοχή των εργατων των αγροτων και γενικά όλου του λαου μαζί με τους φοιτητες δείχνουν ότι η εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν μια ρωμαλέα λαϊκή εξέγερση. Το φοιτητικό κίνημα της Ελλάδας πέτυχε γιατι δέθηκε με τους αγώνες των Ελλήνων εργαζόμενων και δεν έμεινε απομονωμένο.

Σήμερα το φοιτητικό κίνημα της Ελλάδας συνεχίζει τον αγώνα-του μαζί με τον εργαζόμενο λαο ενάντια στα αντιλαϊκά εκμεταλευτικά σχέδια της αστικής τάξης και της κυβέρνησης Καραμανλη που την εκφράζει. Ο αντιφασιστικός αντιιμπεριαλιστικός αγώνας του Πολυτεχνείου συνεχίζεται. Και πέραν απο τη διαφύλαξη του νοήματος-του απο τη διαστρέβλωση που προσπαθει να επιφέρει η αστική τάξη επιβάλλεται η πρακτική του συνεχισι, μέχρι τη πλήρη εξαλειψη της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης.

Το υπόμνημα ΚΕΒΕ και ΟΕΚ

ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕ ΝΟΥΣ

«Το κέρδος αιμοδότης της Εθνικής Οικονομίας»

Νέα επίθεση εξαπέλυσαν πρόσφατα οι οργανώσεις των κεφαλαιοκρατών ΚΕΒΕ και ΟΕΚ, σε μια προσπάθεια κλιμάκωσης της αντεργατικής προπαγάνδας που αρχίσαν εδώ και λίγο καιρό. Με αφορμή το ρόλο της Επιτροπής Τιμών και τους πληθωριστικούς κινδύνους, προσπαθούν να αντιστρέψουν την πραγματικότητα και να παρουσιαστούν σαν αδικημένοι ή σαν προασπιστές της οικονομικής ευμάρειας του τόπου.

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ.

Οι εργοδότες προβάλλουν τέσσερις λόγους που συντελούν στην αύξηση των τιμών στον τόπο: (α) Ο εισαγόμενος πληθωρισμός, (β) η αύξηση στους μισθούς (γ) η ροπή του πληθυσμού προς κατανάλωση (δ) οι γεωργικές εξαγωγές που δημιουργούν ελλείψεις στη ντόπια αγορά.

Ας πάρουμε τους προβαλλόμενους λόγους ένα-ένα: Ο πρώτος πιθανόν να είναι ορθός. Πρέπει όμως να παρατηρηθεί πως οι τιμές των εισαγομένων προϊόντων διογκώνονται από τους εισαγωγείς που σε πολλές περιπτώσεις βρίσκονται σε μονοπωλιακή ή ολιγοπωλιακή θέση εκμετάλλευσης της αγοράς. Η προβολή του εισαγομένου πληθωρισμού σαν του κυρίαρχου παράγοντα οφείλεται στην προσπάθεια των εργοδοτών να δείξουν πως ο πληθωρισμός δεν εξαρτάται από τους επιχειρηματίες ούτε από την κυβέρνηση και συνεπώς τα πράγματα πρέπει να μένουν όπως είναι τώρα: δηλ. ανεξέλεκτα. Επιπρόσθετα πρέπει να αναφερθεί πως ο ρυθμός του διεθνούς πληθωρισμού άρχισε κατά το 1977 να παρουσιάζει κάμψη, σε μια περίοδο που ο πληθωρισμός στην Κύπρο άρχισε να παρουσιάζει άνοδο.

Ο δεύτερος λόγος που δίνεται, η αύξηση δηλαδή στους μισθούς, ισοδυναμεί με τη λαϊκή έκφραση «φωνάζει ο κλέφτης». Ενώ μετά τον πόλεμο η εργατική τάξη υπέστη μια σειρά από ανήκουστες θυσίες, αφού δέχτηκε μείωση στα μεροκάματα και άλλα κεκτημένα δικαιώματά της, εκείνοι που σε σύντομο χρονικό διάστημα υπερπλούτισαν απ' αυτή την κατάσταση, φωνάζουν τώρα ενάντια στα θύματα-τους. Αλλά και οι επίσημοι αριθμοί διαψεύδουν τους εργοδότες. Στην περίοδο 1973—1977 η

παραγωγικότητα αυξήθηκε πολύ περισσότερο από τους μισθούς. Δηλαδή τα ποσοστά κέρδους αυξήθηκαν κατά πολύ.

Οι εργοδότες θέλουν τώρα να διατηρήσουν αυτά τα ποσοστά και δεν αναγνωρίζουν τις μειώσεις στους μισθούς που έγιναν το 1974. Παράλληλα η κυβέρνηση συγκαλύπτει την πραγματικότητα αρνούμενη την ύπαρξη στοιχείων όσον αφορά την κατανομή του εθνικού εισοδήματος.

Ο τρίτος λόγος που δίνουν οι εργοδότες είναι η μεγάλη ζήτηση που προέρχεται από τη ψηλή κατανάλωση. Είναι όμως παράδοξο να αναμένεται από τα χαμηλά εισοδήματα να αποταμιεύουν μέσα σε πληθωριστικές συνθήκες τη στιγμή μάλιστα που τα επιτόκια πάνω στις καταθέσεις είναι κάτω από τα επίπεδα του πληθωρισμού. Γιατί δεν αποταμιεύουν εκείνοι που πραγματοποιούν τα κέρδη; Η απάντηση είναι απλή. Επιδίδονται στην πολυτελή κατανάλωση ή διοχετεύουν τα κέρδη τους με διάφορους τρόπους στο εξωτερικό.

Ο τέταρτος λόγος που παραθέτουν οι εργοδότες, οι γεωργικές εξαγωγές, δεν ευσταθεί καθόλου, μια που διανύουμε μια περίοδο όπου οι κυπριακές γεωργικές εξαγωγές αντιμετωπίζουν προβλήματα στο εξωτερικό (περιορισμοί ΕΟΚ).

Αποτελέσματα του πληθωρισμού

«Ο πληθωρισμός πλήττει αδιακρίτως όλα τα στρώματα του πληθυσμού διότι κάθε πολίτης (εργάτης, αγρότης ή βιομήχανος) είναι ταυτοχρόνως πωλητής και αγοραστής προϊόντων και υπηρεσιών». Ο ισχυρισμός τούτος είναι στην καλύτερη περίπτωση ανόητος και στην χειρότερη αποτελεί απάτη. Γιατί τελικά πούος επωφελείται; Ο επιχειρηματίας είναι σε θέση

να ανεβάζει τις τιμές των προϊόντων ειδικά μάλιστα όταν βρίσκεται σε μονοπωλιακή ή ολιγοπωλιακή θέση—ενώ ο εργάτης είναι υποχρεωμένος να ζει με το σταθερό μισθο, που αναπροσαρμόζεται πάντα ύστερα από τις αυξήσεις στις τιμές. (Ας αναφερθεί ότι η σύνδεση των μισθών με τις ανόδους στις τιμές παρουσιάζει στην περίπτωση της Κύπρου καθυστέρηση έξι μηνών).

ΤΙ ΕΠΙΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ

Στην ουσία επιζητούν τον έλεγχο των μισθών και τον μη έλεγχο στις τιμές. Για τούτο αναφέρονται στην κοινή Δήλωση του 1974, ενώ απαιτούν να παραμείνει η Επιτροπή Τιμών σαν συμ-

βουλευτικό σώμα.

Αλλά δεν δεσμεύονται ούτε μ' αυτό. Γνωρίζουν πως είναι πιθανό να χρειαστούν μια πολιτική τιμών—και εισοδημάτων για να περιορίσουν νομοθετικά τους μισθούς. Έτσι συνεχίζουν για να πουν πως αν θα αποχτήσει η Επιτροπή Τιμών δύναμη με νομοθετικά διατάγματα, η λειτουργία της πρέπει να είναι τέτοια που να εξασφαλίζει «την πραγματοποίηση επαρκούς κέρδους δοθέντος του ρόλου αυτού ως αιμοδότη της Εθνικής Οικονομίας». Και προχωρούν σε μια σειρά από εισηγήσεις που σκοπον έχουν να επιτρέψουν την ευχερή πραγματοποίηση υπερκερδών: να εξαιρούνται τα κέρδη από τις εξαγωγές, να εξασφαλίζεται «ικανοποιητική απόδοση

επι του συνόλου του χρησιμοποιούμενου κεφαλαίου» (πως υπολογίζεται όμως το χρησιμοποιούμενο κεφάλαιο;) να γίνονται παραχωρήσεις για μελλοντική χρηματοδότηση εξοπλισμού κ.ά.

Τελικά, αναφέρουν πως δεν θα δεχθούν αλλοίωση του συστήματος της ελεύθερης οικονομίας.

Όλα τούτα αποτελούν μια νέα επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους σε μια περίοδο οικονομικής αστάθειας, που η κυβέρνηση μιλά για επικείμενα μέτρα λιποψίας. Τέτοιου είδους θέσεις πρέπει να ξεσκεπάζονται συνεχώς και να καταπολεμούνται. Περνούμε μια περίοδο που η εργατική τάξη πρέπει να βρίσκεται σε ετοιμότητα για την προάσπιση των δικαιωμάτων της.

ΑΠΟΛΥΟΝΤΑΙ 40 ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ απαραδεχτή συμπεριφορά

Την περασμένη βδομάδα δημοσιεύτηκε στον καθημερινό τύπο πως με απόφαση της κυβέρνησης απολύονται 40 υπάλληλοι του Κτηματολογίου με πρόσχημα ότι «έλειψε το κονδύλι».

Οι υπάλληλοι αυτοί, που στην πλειοψηφία πρόκειται για γυναίκες πήραν πρόσφατα επιστολή όπου τους κοινοποιήται η απόφαση αυτή της κυβέρνησης και ειδοποιούνται πως ο τερματισμός των υπηρεσιών τους κατα διαστήματα θα αρχίσει εντός των ημερών.

Η Κυβέρνηση δεν ανταποκρίνεται δηλαδή ούτε στην ανάλογη προειδοποίηση που συχνά δίνουν οι ιδιώτες. Οι υπάλληλοι αυτοί όπως πληροφορούμαστε εργοδοτούνται επί προσωρινής βάσης, και προσλήφθηκαν οι πιο πολλές τον Σεπτέμβριο του 77 για συγκεκριμένη εργασία. Αναφέρεται πως μια από τις απολυόμενες έχει συνεχή υπηρεσία σχεδόν δύο χρόνων. Εκπρόσωποι των απολυομένων ανέφεραν πως τους εδηλώθη ότι οι υπηρεσίες τους είναι χρήσιμες και οι ίδιες απαραίτητες στην εργασία αλλά απολύονται γιατί «έλειψε το κονδύλι». Βέβαια εδώ, αν όχι άλλα ερωτήματα, ο καθένας πολύ απλά μπορεί να διερωτηθεί που πάνε ολόκληρα—άλλα κονδύλια και δαπάνες έτσι που η λεπτομέρεια απασχόλησης 40 ημερομισθίων να μη μπορεί να ικανοποιηθεί. Η κυβέρνηση και οι βουλευτές της—κι αυτοί αγγίζει πιο πολύ την ουσία—θα μπορούσαν αν ήθελαν να παραχωρούν λιγώτερα στο ιδιωτικό κεφάλαιο με τα υπερκέρδη του ή έστω να το φορολογούν ανάλογα έτσι που να αρκούν τα κονδύλια για την εργοδότηση των ιδίων των υπαλλήλων της που άλλωστε παραδέχεται κιόλας ότι είναι χρήσιμοι.

Δημοσιεύτηκε επίσης, πως η δικαιολογία που δίνει η Κυβέρνηση δεν θεωρείται ικανοποιητική γιατί υπάρχει η υποψία πως η Κυβέρνηση προβαίνει στη μαζική αυτή απόλυση για να αποφύγει ενδεχόμενη υποχρέωση της να μονιμοποιήσει τις γυναίκες αυτές. Αν η εκτίμηση αυτή είναι σωστή, αποδεικνύεται ξανά ο τρόπος με τον οποίο σκέφτεται η κυβέρνηση, που δεν απέχει αλλά είναι ο ίδιος με τον τρόπο που σκέφτεται ο κάθε κεφαλαιοκράτης εργοδότης: η μόνη φροντίδα αφορά τα συμφέροντα του χωρίς καμμία έγνοια για τον εργαζόμενο.

Για το πρόβλημα τους οι απολυόμενες συνάντησαν βουλευτές των διαφόρων κομμάτων οι οποίοι θα διευθετούσαν συνάντηση με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με σκοπό την αποφυγή των απολύσεων. Το διάβημα αυτό χωρίς να είναι άσκοπο, αντίθετα μπορεί να λύσει το πρόβλημα των 40 υπαλλήλων, εν τούτοις δεν πρέπει να μείνει μόνο του γιατί τότε αποτελεί λανθασμένη συνδικαλιστική πολιτική.

Οι καλύτερες προϋποθέσεις για πίεση και θετική αντίκρουση επιτυγχάνονται στον ανάλογο βαθμό που ένα πρόβλημα προβάλλεται μεγαλώνει, διεκδικείται και κερδίζει συμπαράσταση. Και αυτά είναι στο χέρι των ιδίων των εργαζομένων.

Γιὰ τὸ συγκεκριμένο θέμα μάθαμε πως τὸ κονδύλι τέλειωσε μαζί με τὴν διεκπαίρεση τῆς εργασίας για τὴν ὁποία προσλή-

φθηκαν για αὐτο και ἡ κυβέρνηση αποφάσισε τὴν ἀπόλυση χωρὶς νὰ νοιώθει καμμία υποχρέωση γιὰ τὸν ἀπόλυτο αὐτοὶ ἦταν ἀπο τὴν ἀρχὴ ἐνήμεροι πὼς προσλαμβάνονταν γιὰ συγκεκριμένη δουλειά που θὰ τέλειωνε.

Αὐτο ὁμῶς δὲν δίνει με κανένα τρόπο κάλυψη στὴν κυβέρνηση γιὰ τὴν μὴ βᾶση τὰ ὅσα διατείνεται ὅτι υποστηρίζει, ἐπρεπε με κάθε τρόπο νὰ φροντίσει τὴν συνέχιση τῆς εργοδότησης. Καὶ μὴ μπορούσε νὰ τὸ κάνει αὐτο ἡ κυβερνῶσα ἡγεσία. Ξέρουμε πὼς τὸ ἴδιο τὸ Κτηματολόγιο προσπάθησε νὰ αποφύγει τὴς ἀπολύσεις καὶ υπέδειξε στὴν κυβέρνηση πὼς ἀν θέλει νὰ κρατήσει τὴς υπαλλήλους μὴ μπορεί νὰ τὴς ἀσχολήσει με ἄλλη δουλειά που ὑπάρχει στὸ Τμήμα. Ἡ κυβέρνηση ὁμῶς δὲν ἀνταποκρίθηκε θετικά.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κυβέρνηση οἱ ἴδιοι οἱ εργοδοτούμενοι τῆς ἔχουν τὴν καλύτερη πείρα. Ἡ γενικὴ συμπεριφορὰ τῆς εἶναι τὸ ἴδιο ἀπαραδεχτὴ ὅπως με τὴν στάση τῆς στὸ συγκεκριμένο θέμα τῆς ἀπόλυσης. Γι' αὐτο, τὸ κράτος καὶ ἡ κυβέρνηση ἀς μὴ προσπαθοῦν κι ἀς πᾶψουν νὰ θέλουν νὰ εμφανίζονται σαν οἱ ἰσορροπητές καὶ δίκαιες μεταξύ εργαζομένων καὶ εργοδοτῶν γιὰ τὴν ἴδια ἡ συμπεριφορὰ τους σαν εργοδότες τῶν δημοσίων υπαλλήλων ὅπως καὶ ἡ πολιτικὴ συμπαράστασις πρὸς τὸ ιδιωτικὸ κεφάλαιο δείχνει καθαρά πὼς κατὰ τάσσομαι καὶ πὼς ὁ ρόλο ἀπο τῆ φύση τους μὴ μπορούν νὰ παίξουν.

Α. Λάμπρου